

VMR Rejserapport 2008-2009

Indholdsfortegnelse

Forord ved VMR formand Sofie Høffer.....	3
Feltprojekt i Parsons reservat, Sydafrika.....	4
Et møde med dyrlægestudiet i Egypten.....	9
A summer at UC Davis with Horses fun and adventure.....	12
SYMCO 2009.....	16
Livet som dyrlægestuderende i Egypten	21
SYMCO og feltprojekt	24
Moderne cowgirl i Montana.....	27
Wildlife kursus i Sydafrika.....	30
UC Davis på den varmeste tid.....	33
Hestekirurgi på UC Davis.....	38
Dyrlæge i Guadalajara Zoo.....	40
African vet safaris	43
SYMCO 2009.....	45
Mette Almind.....	49
Lone Kappelgaard + Maria Reimann	52
Annette Axelsen.....	55

Kun fantasien sætter grænser!

Af Sofie Høffer, Formand VMR

Endnu engang har vi samlet alle de gode rejserapporter, som vi alle kan have glæde af. Tusind tak til alle for de fremragende beskrivelser, gode råd og vilde oplevelser i har skrevet om.

Årets rejserapporter er bedre end nogensinde før, og der er meget forskelligt at læse om, fra utrolig mange steder i verden, om helt forskellige veterinærmedicinske oplevelser.

Jeg håber alle I medlemmer kan bruge denne utrolige stak information, når I skal planlægge jeres rejser. Brug rapporterne, deres forfattere og ikke mindst os i VMR hvis I har brug for hjælp.

Mulighederne bliver flere og flere, hvis man vil ud og opleve, og lære noget, og som I kan se i rejserapporterne, er det nærmest kun jeres fantasi der sætter grænser!

Vi glæder os til næste år at modtage rapporter om jeres spændende eventyr!

KH Sofie

Feltprojekt i Parsons reservat, Sydafrika.

Af Regitze Andersen

Jeg deltog i juli måned 2009 i et veterinært træningsprojekt, der har fokus på vilde dyr og vildtbevarelse i naturreservater i Sydafrika. Jeg har altid haft en stor interesse indenfor dette felt, så da jeg læste om projektet, kunne jeg næsten ikke vente med at komme af sted.

Projektet afholdes af Cornell Vermaark i Parsons naturreservat, der er en privatejet del af Krügers Nationalpark. Projektet er af 3 ugers varighed og prisen er 18.000 ZAR pr. person. Prisen omfatter deltagelse, kost og logi, samt transport mellem Johannesburg og campen i Parsons naturreservat. Projektet afholdes flere gange om året og henvender sig primært til veterinærstuderende, men også andre studieretninger ved Københavns Universitet. Projektet beskæftiger sig hver måned med forskellige temaer indenfor vilde dyr og vildtbevarelse. Fra d. 13 – 31. juli 2009 handlede projektet om *Nyala relocation, behavior and ecology*.

Gamedrive i Parsons reservat

Skukutzu camp

Juli projekt - Nyala relocation, behavior and ecology.

Da jeg ankom til lufthavnen i Johannesburg i Sydafrika, blev jeg mødt af de andre piger, som også skulle deltage i projektet. Vi var 7 veterinærstuderende og 2 biologistuderende ved Københavns Universitet. De 2 biologistuderende skulle skrive deres bachelor projekt med udgangspunkt i Nyala projektet. Da vi alle var samlet, blev vi kørt til Skukutzu Camp i Parsons reservat.

Campen var en rigtig sydafrikansk camp midt ude i bushen. Vi blev indlogeret i 3 pers. hytter med bad og toilet. Køkkenet var et traditionelt afrikansk bush-køkken med gode muligheder for madlavning. Ofte grillede vi vildt over bål, såkaldt sydafrikansk *Brail*. Om aftenen når vi sad rundt om bålet, kunne vi høre løvernes brøl og hyæneres hyl i det fjerne.

Campen huser også en lille silkeabe ved navn Obama og et lille vortesvin ved navn Otti. Campen overtog Obama, med det formål at reintrodere ham til en lokal abeflok i naturen. Vi hjalp alle til med at opfostre Obama, give ham omsorg, fodre ham med sutteflaske, og badede ham i en vaskebalje. Da

Obama en dag blev bidt af de vilde aber, hjalp vi med at behandle, pleje og passe ham til han blev frisk igen. Otti blev også reddet fra sine forrige ejere, som holdte ham under en bardisk på en lokal pub, hvor de fodrede ham med alkohol. Otti måtte først lære, hvad det ville sige at være et vortesvin, han måtte lære at sove i en hule, spise og opføre sig som et vortesvin.

Otti

Nyala projektet omhandlede indfangning, håndtering og flytning af Nyala bukke til Parsons reservat. Først undersøgte vi, om der i Parsons reservat var tilstrækkelig med føde og stort nok territorium til at Nyala bukkene kunne introduceres i reservatet. På baggrund af vores undersøgelser indfangede vi Nyalabukkene ved dartning. Vi tog svaberprøver og blodprøver, og testede dem for Tuberkulose, brucellosis og mund- og klovsyge, før vi introducerede dem i reservatet. Vi fulgte Nyala bukkene efter udsættelsen og sikrede os, at vores teoretiske undersøgelser nu også stemte i praksis.

Nyala capture

Skukutzu camp lab.

Sideløbende med Nyala projektet, omhandler projektet også mange andre veterinærfaglige emner såsom:

- Indfangning, håndtering og flytning af vildt, *game capture*. Indfangning af vildt, som skal flyttes fra indhegning til indhegning i opdrætsfarme eller fra et naturreservat til et andet. Hjælpe med at vaccinere og øremærke dyrene, give antiparasitære midler, udtage blodprøver og give modgift mod anæstesen.
- Inspektion af sundhedstilstand, udtagelse af blodprøver og medicinsk behandling af kvæg i lokale beboelses-områder. Test af kvæg for tuberkulose, brucellosis og mund- og klovsyge, *se billedet*. Indgivelse af perorale medikamenter, og subkutan og intramuskulære injektioner. Relevante aspekter at overveje i denne henseende er; kontaktfladen mellem vildt og

besætninger. Naturreservaterne er endemiske områder for flere sygdomme; tuberkulose og miltbrand, samt brucellosis, mund- og klovsyge m.fl. Det er vigtigt at disse sygdomme, så vidt muligt holdes inde i naturreservater ved hjælp af indhegning, samt ved transport af dyr langs grænseområdet for de endemiske områder.

- Post mortem undersøgelser såfremt muligheden byder sig, *se billede*.
- Biosikkerhed
Besøg på en kyllinge-farm hvor biosikkerhed og forbedrende tiltag diskuteres.
- Avlsprojekter i Lowveld-området
Der findes flere avlsprojekter, som retter sig mod opdræt af garanteret sygdomsfrit vildt, det drejer sig om bl.a. sabel-antiloper og bøfler.
Rundvisning på disse farme, hvorefter der diskuteres hvilke tiltag man kan gøre for at forbedre forholdene, både de fysiske rammer for dyrenes opstaldning i forhold til bøfler og det frie liv på sletterne i forhold til sabelantiloper. Desuden overvejes det om dyrenes adfærd og behov tilgodeses tilstrækkeligt. Blodprøver udtages fra bøffelkalve og testes i laboratoriet.
- Foredrag om sygdomme og rundvisning i Skukuza-veterinary laboratorium i Greater Krüger Nationalpark. Skukuza er stedet, hvor KNP's statsansatte veterinære huserer. Disse dyrlæger og og Animal health technicians står for overvågning af veterinære sygdomme i KNP, primært miltbrand og tuberkulose.
- og meget mere, dog kan ikke alle aktiviteterne fastlægges i forvejen, men må planlægges hen ad vejen, som mulighederne opstår.

Der vil desuden være mange ekstra aktiviteter til at give en oplevelse af Sydafrika.

- Besøg på Moholoholo, som er et rehabiliterings center for vilde dyr, *se billede*.
- Bushwalks og gamedrives om dagen og om natten i Parsons naturreservat.
- Bådtur på Olifants river med garanti for at se flodheste, krokodiller og mange andre vilde dyr.
- Safari i kommerciel Krüger Naturel Park.
- Udflugter til Moholoholo vandfaldet og Mariepskop bjerg.

Post mortem, impala.

Moholoholo Centre Rehabiliterings

Jeg har gennem

projektet i Sydafrika fået udvidet min horisont indenfor veterinærmedicin i forbindelse med vilde dyr og naturbevarelse og det er inden for dette felt, jeg håber, min fremtidige karriere vil komme til at udspille sig. Jeg vil gennem mit arbejde som dyrlæge gøre mit bedste for, at sikre dyrearternes overlevelse i naturen og forbedre dyrevelfærden gennem et samarbejde med lokalbefolkningen. Projektet har givet mig et stort indblik indenfor fagområdet, det har givet mig erfaring indenfor arbejdet i naturrestervater og håndteringen af vilde dyr, det har givet mig motivation til den til tider store bunke af bøger, som skal læses på veterinærmedicinstudiet, og ikke mindst givet mig en oplevelse for livet.

Praktisk info

Medbring lommelygte, kikkert, malaria-piller, myggebalsam og solcreme evt. hat og solbriller. Det kan være koldt nogle aftener og nætter og vejret kan skifte fra den ene dag til den anden, så pak derfor varieret. Tænk på farvevalget af dit tøj, ved bushwalks m.m. er det en god ide at kunne falde i et med naturen. Der er desuden mulighed for at vaske tøj i lejren.

Der er oprettet en gruppe på DSR som hedder Feltprojekt Sydafrika, hvor vi vil prøve at samle beretninger og billeder fra tidligere deltagere, så nye deltagere kan få et indtryk af hvad man kan forvente sig af Cernell Vermaark's projekter.

Se: <https://netforum.dsr.life.ku.dk/perl/udvlist/type-dsr?udvid=25718>

Regitze Andersen

Stud.med.vet. VVB07141

regitzeandersen@dsr.life.ku.dk

Kontakt

Lonnie Hesselberg Schmidt

Mail: tot@dsr.life.ku.dk

Kontaktperson for projektet på det
Biovidenskabelige fakultet.

Cornell Vermaark

Mail: endiplay@gmail.com

Projektmanager

Camp Skukutzu,
38 Parsons, Balule, Greater Kruger National
Park.
P.O. Box 62
Kampersrus - 1371- Hoedspruit
South Africa

Bilag - Budget

Udgifter:

Flybillet tur/retur Johannesburg	6.500
Veterinært træningsprojekt 18.000 ZAR	11.600
Eupæiske Rejseforsikring	610
Vacciner	2500
Personlig forsikring	1.500
I alt	22.710 DKK

Et møde med dyrlægestudiet i Egypten

af Cecilie K. Gunris

Fra d. 5 juli til den 20 juli 2009, i alt 15 dage deltog jeg i Arabian horse workshop, Summer training program, der var organiseret og afholdt af Faculty og Veterinary Medicine, Zagazig University i Zagazig, Egypten.

Formålet var at komme ned og få indblik i den egyptiske veterinær medicin med vægt på de arabiske heste. Vi var til dagligt på fakultetet og fulgte de studerendes undervisning, hovedsageligt i operationer, røntgen og scanninger. Udover undervisningen på universitetet der foregik på halvt engelsk (for vores skyld) og halvt arabisk, så var vi også på flere besætningsbesøg til bl.a. fjerkræ, kvæg og væddeløbsheste. Indlogeringen blev i fakultetets gæstehus, i store (varme!) værelser, med tre måltider om dagen.

Rejsebeskrivelse:

De første fem timer i Egypten var ikke helt som jeg havde forestillet mig – overhovedet ;) De foregik nemlig i lufthavnen hvor jeg ventede på at blive hentet, men man lærer meget hurtigt at hvis man skal trives i Egypten, så skal man også kunne tage stort på tiden, for tiden er et vidt begreb dernede! Hvis man aftaler at mødes til en bestemt tid, så kan man ligeså godt ligge en halv til en hel time oveni, for de kommer først når det lige passer. Dette galt også forelæsninger, møder med dekanen, bustider og alt andet! Men man vender sig til det.

Da jeg så endelig var blevet hentet – kl. 7 om morgenen, så her var jeg virkelig træt, skulle jeg møde dekanen før jeg kunne blive indlogeret, det gav så lige yderligere to timer i venteværelset. Men jeg fik til gengæld alt den sodavand jeg kunne trække, for det er noget de drikker som vand dernede. Hos dekanen fik jeg en hurtig lille opsang på hvad forskellen mellem Danmark og Egypten er – i Egypten har man ikke kærestes, man bliver enten gift og får børn eller også gør man slet intet! Endelig på hotellet – kæmpe dejligt værelse til Emma (som kom senere samme dag) og mig selv, men ingen aircondition og kun en lille blæser,

så vinduerne kom på vid gab, hvilket resulterede i hævede lemmer og kløe over hele kroppen dagen efter af alle de millioner af myg der havde holdt kæmpe gilde på os hele natten! Så efter første nat valgte vi at svede på hotellet fra da af – og svede det gjorde vi i de ca. 40-50 grader der var i skyggen!

Maden på hotellet var noget der skulle ses igennem fingre med, til at starte med var det blot anderledes, men efterhånden som de samme pletter blev ved med at være på tallerknerne dag efter dag, gik det op for os at der aldrig blev vasket op! Det bedte vi selvfølgelig om at der blev, så fra da af blev de skyllet i ca. 1 sek. under vandhanen og så blev vandet rystet af lige inden næste måltid... Der er vist en grund til at bloddonere har karantæne i 6 mdr. efter at de har været i Egypten!

Emma, Dekanen, mig selv og Andach

På skolen deltog vi i undervisningen for de studerende som så småt var gået i gang med det praktiske arbejde. Her fik vi os mildest talt nogle chok, for der er en kæmpe forskel fra hvordan man behandler dyr i Danmark til hvordan man gør det i Egypten. Det var for mig nok det største chok, og prøver man at sige noget til det griner de blot lidt af det, det var kun vores medrejsende Andach, en veterinærstuderende fra Tyrkiet, som de tog lidt seriøst på det punkt. Så hvis han sagde fra ventede de i de mindste med at slå dyrene til de troede vi var væk. Så hvis man tager ned til dette veterinær fakultet skal man have is i maven hvad håndteringen af dyrene angår, for de fleste forstår simpelthen ikke hvorfor vi ikke synes det er ok at to fyre trækker af sted med et æsel i dets øre, mens to andre sparker det i haserne for at få det til at gå – hvilket det på ingen måde kan da det har brækket forbenet (nok for et par år siden og det har de så bare intet gjort ved), er dehydreret, har sår på alle led og er i en forderstand kun lige nok til overlevelse! Og dette var desværre ikke et enkeltstående tilfælde. Udover alle vores mange formiddage på

En af præmie hingstene på det arabiske hestestutteri El Zahraa Stud

Operationsstuen for de studerende. Her foregik næsten alle operationer vi så.

Æslet fortalt om i teksten. Gør helt ondt bare at se billedet igen.

skolen så var vi også på en del besætningsbesøg. Dette var lærerigt og giver et helt andet indblik i landet. Specielt vores tur til Egyptens største farm for arabiske heste kan varmt anbefales, og et besøg på Brooke Horse Hospital er hele køreturen værd. Dette er et gratis hestehospital, men hvor kravet for at få sin hest eller sit æsel behandlet er at man ikke slår det på deres jord.

Det var nok det bedste vi gjorde på hele turen efter min mening.

Vi så selvfølgelig også noget af Egypten, bl.a. Alexandria og pyramiderne som man godt kan sætte ret lang tid af til. Sammen med Mohammed, som stod for organisering af hele vores ophold, og en lærer der skulle holde øje med at vi ikke gjorde noget dumt, tog vi også en tur længere syd på til Luxor, som var en utrolig dejlig by.

Små gode råd hvis man skal på en lignende tur ville være at:

Have tålmodighed, men heller ikke finde sig i alt.

Have tøj med der ikke er alt for kort og som hovedregel skal dække skuldre og helst også knæ, der er alligevel meget lang til nærmeste sted der sælger alkohol, kun på de mest turistede steder sås dette.

Tag piller mod maveonde med – og masser af dem!

Husk myggespray!

Håber i fik noget ud af det, Egypten er et dejligt land med meget gæstfrie mennesker, man er bare nødt til at tage sine forbehold når det kommer til præcis denne rejse, og ikke lade sig løbe om hjørner med. Man kan godt få ting gennemført det går bare ikke særlig hurtigt;)

Budget:	
Flybillet:	4784 kr.
Pris for deltagelse:	180 Euro ca. 1323 kr.
Ekstra udgifter for transporter på vores forskellige engagementer:	60 Euro ca. 441 kr.
Samlet:	6548 kr.

Da jeg først besluttede mig for at tage med i sidste øjeblik, fik jeg ikke søgt nogen legater på forhånd, og da dette er det første jeg søger efter at være kommet hjem igen, har jeg derfor heller ikke modtaget nogen legater eller beløber.

Mvh.

Cecilie K. Gunris

gunris@dsr.life.ku.dk

A summer at UC Davis – with horses, fun and adventure

Af Camilla Solgaard og Camilla Gundelach Rasmussen

Vi fik denne sommer, som mange andre veterinærstuderende før os, glæde af LIFE's samarbejdsaftale med University of California, Davis (UC Davis) i USA.

Vi var af sted i 4 uger, fra 13.07.09 til 11.08.09, og havde gennem de 4 uger to rotationer, 2 uger med henholdsvis Equine Surgery og Equine Medicine, som var opdelt i ICU og almen medicin, hvoraf vi havde en uge med hver.

B-barn hvor vi tilbragte det meste af vores tid på hospitalet

Vi besluttede engang i efteråret 2008 at vi ville af sted, og snakkede med ældre studerende omkring hvordan vi skulle tage kontakt til universitetet, skrev en ansøgning, samt kiggede i gamle rejserapporter for at søge inspiration, og finde ud af om det var lige præcis UC Davis vi ville til. Det blev Davis, og det valg har vi ikke fortrudt et sekund!

Vi skrev hver især en mail til Judy Wall, som er Student Affairs Coordinator på UC Davis, med ansøgning, CV og en anbefaling fra vores daværende forelæser:

Judy Wall,
Student Affairs Coordinator
Veterinary Medical Teaching Hospital
University of California, Davis
530-752-0773
jawall@ucdavis.edu

Da min (Camilla Rasmussen) mail blev væk i hendes system, gik der noget tid inden jeg fik endeligt svar tilbage om at være blevet optaget og det krævede også et par ansøgninger, med diverse uddybninger af mine færdigheder før jeg blev optaget på de rotationer jeg ønskede. Så jeg kan anbefale at skrive i ansøgningen, at man har bestået fag der er relevante for hvad man søger, som f.eks. medicin og kirurgi, hvis man ønsker en kirurgi rotation. Jeg ville helst have mindre husdyr, men blev optaget på heste hospitalet, og tænkte at jeg ville tage det som en oplevelse i stedet for at lade være med at tage af sted og jeg har lært enormt meget af de fire uger jeg havde, og er nu ikke helt sikker på om jeg kun skal være smådyrsdyrlæge..! Så hvilke rotationer man skal vælge er svært at svare på, men vælg ud fra interesse, lige meget hvad kan du være sikker på at det vil blive fedt, og en oplevelse du aldrig vil glemme.

Vi blev som tidligere nævnt optaget på heste hospitalet. Fra dag 1 blev vi kastet ud i det hele, og blev kl. 8 om morgenen præsenteret for vores patienter og fik fortalt anamnese, diagnose, medicinering og den videre plan for dem, og så var det bare i gang. Vi stod hundrede procent selv for at vores patienter havde det godt, fik deres medicin og foder på det rigtige tidspunkt, samt at de selvfølgelig fik det rigtige, om det så var injektioner eller per oral administration af tabletter. Hver morgen og aften skulle alle undersøges, der skulle tages TPR og laves en fysisk undersøgelse, samt gives medicin og foder. Dette gjorde mange gange, at det blev nogle lange dage, da det skulle gøres inden

stuegang om morgenen, som fandt sted kl. 8 og efter stuegang om aftenen, hvilket var meget varierende tidspunkt. Så mange dage var vi på hospitalet fra kl. 7 til kl. 20-21, for også at få skrevet journaler færdige inden vi tog hjem. Dette er dog ikke et krav (så længe det er skrevet indenfor 24 timer, er det ok), men vi synes at det var rart at være færdig med dem samme dag.

Når der var konsultationer, blev patientens journal lagt frem i receptionen, så man kunne tage den med til patienten, og optage anamnese og lave en fysisk undersøgelse inden dyrlægen kom til. Vi

En af mine dejlige patienter, Ronie, som havde leukolymfocytær cytoplasmisk vasculitis og kronisk laminitis på alle fire ben. Hun blev desværre aflivet

blev så inddraget i at lave de relevante undersøgelser og skrive journal for hver patient. På kirurgi rotationen havde vi hovedsageligt halte heste, hvorfor vi nåede at være med til mange nervebloks, bøjepøver, ultralydsscanninger og røntgenbilleder. Selvom man ikke fra start bliver inddraget, får man lov til mere og mere hen af vejen, når de finder ud af hvad man kan og hvor meget de kan sætte en til.

Vi nåede at få et rigtig godt forhold til de 3 dyrlæger der var på kirurgi, og vi endte med den sidste uges tid at have det

utroligt sjovt, og fik dyrlægerne til at tage is og cookies med den sidste dag vi var sammen med dem på hospitalet. Vi blev endda inviteret med i kirke og derefter til middag hos præsten, hvilket var en rigtig skæg oplevelse.

Mens vi var i Davis boede vi hos nogle studerende, hvor vi havde fremlejet et værelse for den tid vi var der. Det var ikke det mest rene og lækre sted, men vi boede sammen med 4 utroligt lovely ladies, som vi havde det rigtig sjovt sammen med og stadig snakker med efter vi er kommet hjem. Dette sted havde vi selv fundet på hjemmesiden <http://sacramento.craigslist.org/hhh>, hvor folk lægger annoncer ud dagligt. Vi synes at det var en stor fordel, fordi vi kom ind i de lokale studerendes hjem og fik lov at opleve kulturen på denne måde.

Judy Wall sender også en "housing list" ud, med navne og telefon numre på folk der ønsker at udleje et værelse over sommeren til studerende som os, men man skal selv arrangere det hele med indlogering.

Judy anbefaler ligeledes at man flyver til Sacramento Airport, da denne er tættest på Davis, men ældre studerende fortalte os at det var nemmere og billigere at flyve til San Francisco og tage toge derfra til Davis. Da vi ville videre fra Davis og ud og opleve verdenen, fløj vi via Geneve til New York, hvorfra prisen var den samme for en enkelt billet til Sacramento og San Francisco, så vi valgte Sacramento. Her bestilte vi en shuttle bus til at hente os, hvilket gjorde det hele meget nemmere. Den hentede os i lufthavnen og kørte os til døren i

Vi havde ikke kun heste som patienter på hospitalet. Dette er Mardi, en intakt lama han, som ikke kunne rejse sig.

Davis. Ydermere fik vi en rigtig sød chauffør som kørte syv gange rundt i Davis, inden vi nåede hjem, bare lige for at vise os hvor alting var. Denne bus kan bestilles på www.davisairporter.com. Det tager kun 2 timer at komme til San Francisco, så det er en rigtig god weekendtur, hvis man ellers kan få fri fra hospitalet, og man skal kun skifte en enkelt gang undervejs med Amtrak. <http://www.amtrak.com/>.

Regnskab for Camilla Gundelach Rasmussen:

Flybillet	6092,50 kr
Rejseforsikring	1138,00 kr
Vaccination	2120 kr
Logi	2686 kr
Kost	1705 kr
Bøger	234 kr
Klinikudstyr	934 kr
Total:	14909,5 kr

Ekskl. Alt det sjove☺

* anvendt kurs ved beregning:\$100 = 519kr

Legater:

Søgt: VMF legat 2009, Ena Borchsenius' legat, Oticon Fonden, LIFE's Sommerstipendium, VMR's rejselegat, Randrup's legat

Modtaget: LIFE's sommerstipendium 2000kr

Regnskab for Camilla Solgaard

Flybillet	6093 kr
Rejseforsikring	1488 kr
Vaccination	1922 kr
Logi	2686 kr
Kost	1705 kr
Bøger	234 kr
Klinikudstyr	900 kr
Total:	15028 kr

* anvendt kurs ved beregning:\$100 = 519kr

Legater:

Søgt: VMF legat 2009, Ena Borchsenius' legat, Oticon Fonden, LIFE's Sommerstipendium, VMR's rejselegat, Vestfyns Banks uddannelseslegat

Modtaget: LIFE's sommerstipendium 2000kr

Vi kan kun anbefale jer alle at tage af sted, vi lærte utroligt meget af vores ophold og var kede af at skulle af sted derfra. De kan utroligt mange ting derovre, som vi ikke har mulighed for herhjemme, og vil meget gerne lære fra sig og give os den bedst mulige oplevelse. Vi har ikke fortrudt et sekund at vi tog derover, og ville ønske at vi kunne gøre det igen.

Held og lykke til jer der tager af sted ☺

Camilla Gundelach Rasmussen

e-mail: cgr@dsr.life.ku.dk

Årgang: '05

Camilla Solgaard

e-mail: camsol@dsr.life.ku.dk

Årgang: '05

Selvom der var meget arbejde på hospitalet, havde vi også tid til lidt sjov og ballade.

SYMCO 2009

Af Louise Gregers Albrechtsen og Michelle Lammert Christensen

Dag 1:

Vi ankom seks trætte, men spændte, danskere til Johannesburg lufthavn, hvor vi blev hentet af Symco delegerede fra Sydafrika. Vi kørte direkte til Onderstepoort Faculty of Veterinary Science. Vi fik en guidet tour af deres meget store og moderne campus og så alle deres faciliteter. Om aftenen var der Opening Banquet hvor vi alle blev delt ud i vores hold, repræsenteret ved et dyr fra Løvernes Konge. Vi hyggede os med at lære hinanden at kende og hjælpes ad med at svare på spørgsmålene i aftenens quiz. Fakultetets dekan var der også for at byde os alle velkommen.

Dag 2:

Dagen efter startede med forelæsninger som introducerede os til vildtdyrsmedicin og omkring farmakologien indenfor immobilisationer af vilde dyr, hvilket var meget spændende med en engageret forelæser. Efter frokost hørte vi om deres velgørenhedsprojekt, Lesotho Outreach, som de studerende deltager i. Det var inspirerende at høre om hvordan de studerende deltog aktivt i forbedre dyr og menneskers forhold i nogle af disse isolerede egne.

Dag 3:

Vi tilbragte dagen på De Wildt Cheetah and Wildlife Centre, en forskningsstation hovedsagligt for geparder der med stor succes har avlet geparder i fangenskab. Dr. Peter Caldwell gav en forelæsning omkring det at holde geparder i fangenskab, og generelle principper omkring at holde rovdyr i fangenskab. Dernæst blev vi delt op i to hold, hvoraf det ene deltog i en gastroskopi af en gepard, mens resten var med til at vaccinere vilde hunde.

Eftermiddagen gik med en forelæsning og demonstration af postmortem undersøgelse på et vildsvin, med fokus på korrekt prøveudtagning til videre diagnosticering.

Om aftenen holdt vi Cultural Evening, hvor alle havde medbragt specialiteter fra deres land. Det gav en rigtig god mulighed for at lære hinanden at kende på en afslappet og underholdende måde.

Dag 4:

Dagen gik i bussen på vej til Kruger National Park, hvor vi blev indlogeret i sovesale i Skukuza Camp i den sydlige del af parken. Om aftenen fik vi en introduktion til de kommende dages aktiviteter af Dr. Hofmeyer, en veterinær tilknyttet parken.

Dag 5:

Vi stod alle op til vores første "game drive", hvor vi tidligt om morgenen kørte af sted i åbne trucks ud i parken og spottede dyr. Temperaturen efterlod dog tvivl om hvorvidt vi var i Afrika! Tilbage i Skukuza havde vi forelæsninger om den formodede overpopulation af elefanter i Kruger, samt en mulig epidemi af Pansteatitis blandt krokodillerne i Olifant River i det nordlige Kruger. Dagen afsluttede vi med endnu et game drive, efterfulgt af aftensmad under åben himmel i vores boma (indhegning).

Dag 6:

Denne dag stod vi op 4.45 og samlede hurtigt vores morgenmadspakker ind, inden vi kørte 100 km sydøst, til et område hvor der er mange hvide næsehorn. I dette område havde vi til opgave at indfange 4 hvide næsehorn, hvoraf 2 skulle sælges videre til private farmere. De andre 2 næsehorn blev overflyttet til bomaer i Skukuza Veterinary Department, hvor de skulle opbevares før et eventuelt videresalg.

Dag 7:

Igen stod vi meget tidligt op og kørte af sted i vores trucks. Denne morgen blev en stor elefant-tyr immobiliseret, og vi fik muligheden for at komme tæt på og mærke, lytte og lugte til en ægte vild elefant, en enestående oplevelse.

Efter immobiliseringen kørte vi tilbage til Skukuza Veterinary Department. Her fik vi en rundvisning hvor vi havde lejlighed til at se alt det forskellige udstyr der kræves til at immobilisere og relokere vilde dyr.

Eftermiddagen havde vi fri, og denne blev derfor spenderet med afslapning og tøjvask.

De mange Symco delegater undersøger interesseret den immobiliserede elefanttyr

Dag 8:

Endnu en køredag oprandt, og hele dagen gik i bussen fra Kruger til Cape Vidal i Greater St. Lucia Wetland Park, der ligger på Sydafrikas østkyst.

Dag 9:

Direkte efter morgenmaden kørte vi til Hluhluwe-Umfolozi Game Reserve, den næstældste nationalpark i verden, kun overgået af Yellowstone National Park i USA. Her startede vi med et kort game drive i et økosystem der var radikalt anderledes end Kruger. Herefter fik vi af Dr. Dave Cooper en kort introduktion til de riffelsystemer der bruges til at immobilisere vilde dyr med. Vi fik dernæst selv muligheden for at prøve at skyde til måls med en riffel og tranquilizer-dart.

Tilbage i Cape Vidal havde vi vinsmagning i Sydafrikanske vine, med tilhørende snacks.

Dag 10:

Vi blev kørt til Catalina Bay i Greater St. Lucia Wetland Park, hvor vi fik en kort forelæsning om dette

specielle økosystem af Mr. Bertie Taylor. Derefter blev vi sat af i byen St. Lucia, hvor vi var på en guidet båd tur op af St. Lucia floden hvor vi så snesevis af krokodiller og flodheste, samt fik lidt information om disses levevis.

Dag 11:

Turen gik nu til Durban og UShaka Marine World, det 5. største akvarium i verden. Her havde vi en dag fyldt med foredrag om marint konservationsarbejde, og rundvisning bag kulisserne med de tilknyttede dyrlæger. Afslutningsvis oplevede vi UShaka delfinernes imponerende show.

Vasektomi på en af de fire hanløver på Lion's Rock Sanctuary.

Dag 12:

Om morgenen kørte vi til Natal Sharks Board hovedkvarter i Umhlanga lige nord for Durban. Her havde vi en underholdende og interessant disektion af en Black-tip Reef shark, og herefter nød vi udstillingen. Resten af dagen foregik i busserne på vej til Golden Gate National Park i Free State Province.

Dag 13:

Efter morgenmaden blev vi kørt til Lions Rock Sanctuary tæt ved Bethlehem. Her fik vi en introduktion til centrets rehabilitering af løver der har levet i fangenskab under frygtelige forhold i Østeuropa. Dernæst blev vi forberedt på hvad dagen skulle gå med, hele tiden filmet af 2 filmhold der skulle lave en dokumentar omkring stedet. Vi overværede de årlige vaccinationer af løverne, og dernæst fik vi muligheden for at se dyrlægerne udføre vasektomi på de unge hanløver. Om eftermiddagen var vi på et kort game drive og rundvisning på stedet.

Dag 14:

Efter morgenmaden kørte vi ud til Basotho Cultural Village, en slags levende museum, hvor forskellige tidsperioder i Basotho'ernes levevis var illustreret med bygninger, kostumer mm. Herfra kørte vi ud for at spotte sjældne gribbe, desværre ikke med meget held.

Dag 15:

Turen gik nu tilbage til Onderstepoort, hvor vi afsluttede denne fantastiske tur med en

afskedsmiddag, en dejlig men lidt sørgelig aften. Festen fortsatte ind i de små timer, hvor vi satte de første delegater på busser til lufthavnen.

Dag 16:

Vi havde en alt for kort bustur til lufthavnen, hvor folk dernæst drog videre til andre afrikanske eventyr, eller vendte næsen hjemad med tasken fuld af gode minder.

Praktisk information:

- University of Pretoria, Faculty of Veterinary Science.
Onderstepoort 0110
South Africa
- Land: Sydafrika. Sprog: Engelsk.
- Arbejdsområde: Symposium om anvendelse for vilde dyr i det sydlige afrika.
- Tidspunkt: 27. juli 2009 – 12. juli 2009. Varighed: 16 dage
- Indlogering var inkluderet i Symco gebyret.
- Budget:

Louise:

Udgifter

Flybillet	5828,00 kr.
Symco 1. betaling incl. gebyrer	5079,00 kr.
Symco 2. betaling incl. gebyrer	5221,00 kr.
Vaccinationer	2929,00 kr.
Husleje i DK	4913,00 kr.
Malariamedicin	1100,00 kr.
Ialt	25070,00 kr.

Indtægter

SU efter skat	4596,00 kr.
Boligsikring	607,00 kr.
PFA Pension	932,00 kr.
Ialt	6132,00 kr.

Underskud	18938,00 kr.
-----------	---------------------

Michelle:

Udgifter	
Flybillet København - Johannesburg t/r	5900
Symposium udgift 18.000 Rand	10200
Rejseforsikring Europæiske	788
Vaccination Rabies	670
Vaccination Hepatitis	500
Malaria-piller	1100
Husleje	3000
I alt udgifter	22158
Indtægter	
SU	4571
Legat fra Gørlev Rotary klub	5000
Boligstøtte	413
I alt indtægter	9984
Samlet underskud	12174

Louise har søgt KVL's Jubilæumsfond og Ena Bochsnius' Legat, men modtog ikke noget støtte fra disse. Louise modtog til gengæld rejseforsikring gennem Intervet til en værdi af ca. 1000 kr.

Michelle har ansøgt og modtaget legat fra Gørlev Rotary Klub. Legatet var på 5000 kroner.

Navn: Louise Gregers Albrechtsen
E-mail: louisega@dsr.life.ku.dk
Årgang: '07

Navn: Michelle Lammert Christensen
E-mail: speedy@dsr.life.ku.dk
Årgang: '06

Livet som dyrlægestuderende i Egypten

Af: Emma Lorenzen

Efter i juni måned at have set et opslag på IVSA's hjemmeside om "Arabian Horse Workshop" tænkte jeg at Egypten og arabiske heste var en perfekt kombination, der kunne mætte min rejse- og oplevelseslyst. Jeg søgte yderligere informationer hos arrangøren fra Egypten og fik tilsendt en tilmeldingsblanket. Det var på mange måde uklart, hvad indholdet af workshoppen var og efter en pludselig flytning af workshoppen fra oktober til juli, tvivlede jeg en smule på troværdigheden. Men efter at have talt med arrangørerne, valgte jeg at have tillid til dem og sendte min tilmelding. Jeg fik hurtigt svar. Det hele lød spændende og en flybillet rigere tog jeg til Egypten med en stor portion åbent mod.

Man vidste ikke rigtig, hvad man kunne forvente, men *Arabian horse workshop* lagde, efter mine ører, op til at omdrejningspunktet skulle være arabiske heste inden for et veterinærmedicinsk perspektiv. Det var dog ikke så mange arabiske heste, vi fik at se – eller høre om.

I min forventning, ville der være et nøje program for vores ophold, men det var kun i ringe grad, hvad der ventede os. Da jeg blev hentet i lufthavnen, blev jeg pænt spurgt, hvad jeg nu kunne tænke mig at lave.

Jeg blev indkvarteret på skolens "Guesthouse" i et dejligt stort værelse, sammen med en anden dansk studerende. Første dag mødtes vi med dekanen og efter en fin samtale, blev vi sendt til afdelingen for parasitologi, hvor vi fik lov til at se den parasitologiske samling og lave fæcesprøver. Det var en oplevelse at deltage i en egyptisk undervisningstime. Men det var ikke helt fæcesprøver, vi havde drømt om, da vi fløj af sted mod Egypten.

Det skulle vise sig at de egyptiske studerende har obligatorisk undervisning i sommerferien og det var denne "summer training" vi skulle deltage i, nærmere end en egentlig arabisk heste workshop. Vi fik hurtigt et indtryk af at strukturen på universitetet var forskellig fra det vante. De studerende havde generelt ikke så stor indflydelse og strukturen var noget mere diktatorisk. Men efter vores første dag i parasitologi tog vi en snak med arrangørerne og efter en del overtalelse og godt arbejde fra deres side, fik vi lov til at deltage i de praktiske lektioner på hospitalet.

Vi skiftede mellem reproduktion og kirurgi. Vi overværede en del scanninger og drægtighedsundersøgelser og i kirurgi fulgte vi forskellige operationer bl.a. en eksperimentel operation, hvor de forsøgte at erstatte et beskadiget stykke af en sene med en carbon-fiber tråd.

Enkelte lektioner var rigtig gode og pædagogisk godt undervist på engelsk, men de fleste lektioner blev undervist på arabisk og der måtte vi trods alt opgive at følge med. Men generelt var underviserne meget venlige, interesserede i at vi skulle føle os velkomne og mere end villige til at inddrage os i undervisningen.

Vores ophold var en stolthed for ledelsen og de var meget interesserede i at høre, hvad vi synes om det hele og hvordan vi oplevede det i forhold til hjemlige rammer.

Vi blev i den forbindelse også sat til at præsentere og selv og vise vores taknemmelighed på et stormøde med hele ledelsen og de ansatte.

Hygiejnestandarden var meget lav; man skulle holde øje med, hvor man satte sine fødder og hænder, for ikke at komme til at træde på kanyler, skalpelblade o.l.

Vi oplevede flere bizarre tilfælde på klinikken; Den ene dag, fulgte vi en lektion i ilæggelse af et kateter i uretra. Hesten blev først vasket bagi, men kateteret, som lå klar på jorden, blev taget direkte fra jorden og lagt ind i uretra. Et par dage efter da vi kom til samme hest, stod den med en god infektion i urinvejene. Vi mødte også en ko med mund- og klovsyge - midt i klinikken uden forbehold.

En af de gode forelæsninger, hvor underviseren var god til at inddrage de studerende.

Der var mange indtryk fra klinikken, som lige skulle synkes et par gange. Fx havde vi røntgen undervisning med et klinik-æsel, der var kraftigt udsultet og gik rundt med et brækket ben. Generelt var dyrenes tilstand et godt stykke under det, vi ville have accepteret herhjemme.

Indtrykkene på klinikken var præget af egypternes fundamentalt anderledes livssyn. Dyr, herunder særligt æsler, men også heste og buffaloes, er for de fleste egyptere et arbejdsredskab. Det er et højt værdsat familiemedlem og et vigtigt element i familiernes overlevelse, men dyrene er ikke nær så menneskeliggjorte, som mange dyr herhjemme. Behandlingen af dyrene var derfor tilsvarende brutal.

Penge er en stor begrænsende faktor, mange af bønderne har ganske simpelt ikke råd til at få hjælp til deres syge dyr. Men en generationsarv spiller også ind; Hvis en bonde fra generation til generation har fået overleveret, at æslet kun har brug for vand én gang om dagen, så er det sandheden og det er svært at overbevise bonden om andet.

Det var oplevelser, der forargede og gjorde ondt at se og acceptere, men alle sammen med til at sætte hele vores situation i Danmark i perspektiv.

Efter undervisningen var arrangørerne og enkelte professorer rigtig gode til at tage os med ud til steder og mennesker, som man aldrig ville have kunne opleve på anden vis. Vi startede i den lokale club til fælles fodbold aften på storskærm. Hvis man ikke allerede havde fået et indtryk af den egyptiske mentalitet i trafikken, fik man det i hvert fald her. Samme sted deltog vi senere på aftenen i et egyptisk bryllup. Vi startede med at stå lidt forsigtigt, tilbagetrukket på sidelinjen og kigge gæsterne over skuldrene, men blev hurtigt trukket med frem. Gæsterne omkring brudeparret var meget imødekommende og det var fantastisk at få lov til at være en del af stemningen i noget så kulturelt og betydningsfuldt.

Vi deltog desuden i et møde i den lokale Rotary Club. Vi forstod pga. sproget ikke ret meget af det faktuelle, men vi fik et godt indtryk af velviljen blandt egypterne.

Senere i opholdet, kom vi, efter eget ønske og lidt protesteren ud at se nogle hestesteder. Vi var ude at besøge to private stalde med engelske væddeløbsheste og et stort stutteri med arabiske heste i Cairo. Forholdene for hestene var her mere lige vestlige forhold og der var en helt anden sundheds status.

Vi var også på super gode ture til lidt mere turist-prægede steder som Pyramiderne, Alexandria, Port Said og Luxor. Vi lærte ret hurtigt at man i Egypten ikke tager tingene så tungt. Ventetid blev et velkendt begreb og vi fandt ud af at egyptiske tider rundt regnet var den angivne tid plus 1-2 timer. En anden ting man ikke tager så tungt i Egypten er at finde vej - et kort har man ikke rigtig brug for. Hvis man ikke kan finde vej, kører man bare op på siden af de andre biler, ruller vinduet ned og spørger om vej.

Kamelpause på vores tur omkring pyramiderne

Jeg kan kun anbefale andre at tage af sted på en lignende tur. Jeg var så heldig at følges med en anden dansk veterinærstuderende og det er jeg rigtig glad for – det var rart at have en at dele oplevelserne og udfordringerne med. Rent fagligt har det ikke været fantastisk givtigt, men på alle andre måder har det været en kæmpe oplevelse, som jeg ikke ville have været foruden!

Land (og sprog)

Egypten (Arabisk og engelsk).

Budget

Udgifter

Flybillet	2983 kr
Workshop fee (incl. accomodation and food)	1350 kr
Visum	132 kr
Rejseforsikring, TopDanmark	1150 kr
Vaccination (Difteri, Stivkrampe og Hepatitis A)	525 kr
Ture/udflugter	975 kr
Lommepenge	375 kr
Udgifter i alt:	7490 kr

Kontakt

Mohammed Shawky El-Said (IVSA Exchange officer)
Faculty of Veterinary Medicine
Zagazig University
Egypt

Emma Lorenzen

emmalorenzen@dsr.life.ku.dk

Symco og feltprojekt

Af Signe Agner Holm

I sommeren 2009 (fra d. 27. juni – 31. juli) deltog jeg i to kurser for veterinær studerende, i Sydafrika. Det første var SYMCO – et symposium – og det andet var et felt-projekt i the Geater Krüger Park. De to kurser supplerede hinanden rigtig godt, i det det første havde 180 deltagere, en masse undervisning/forelæsninger og demonstrationer, og det andet var mere "hands-on" og praktisk, hvor vi (syv dyrlægestuderende og to biologi studerende) fik lov til at prøve ting.

SYMCO forløb i 16 dage, d. 27. juni – 12. juli, og blev afholdt af Pretoria University. Deltagerne bliver indlogeret i "dorms" og hytter (afhængig af lokationen) og alt var arrangeret på forhånd af SYMCO. Hele symposiet foregik på engelsk, og der var 24 lande repræsenteret, fordelt på 36 universiteter.

Symposiet handlede om bæredygtig brug af wildlife i veterinært øjemed, og igennem de to uger fik man en god smagsprøve af hvad det vil sige at være wildlifedyrlæge, og hvilke muligheder der er indenfor forskning på området.

Programmet for de to uger var meget stramt og pakket med interessante og lærerige ting. Vi startede på universitet, med forelæsninger, post-mortem demonstrationer mm., og tog desuden ud og besøgte en gepard-avlsfarm, "de Wildt". Derefter besøgte vi flere steder i hele den østlige del af Sydafrika – helt fra det indiske ocean til Krüger National Park. Alle steder var der forelæsninger, safarier, demonstrationer af diverse veterinære procedurer (sterilisering af en løve, gastroskopi af en gepard, flytning af næsehorn mm.).

På trods af de mange timer i bus, var det fantastisk at komme så langt omkring, og alle undervisere var inspirerende og meget kompetente, og hvis man ville kunne man virkelig lære noget.

Med 180 studerende fra hele verden, var det en særdeles overvældende oplevelse at sidde i auditoriet første dag. Pludselig var der "kollegaer" med forskellige baggrunde, niveauer etc., men med samme interesse – nemlig wildlife. Det i sig selv var meget lærerigt, og kombinationen af konstant at skulle være social og et intenst undervisningsprogram, gjorde man altid sov rigtig godt om natten.

Som vi kender fra LIFE giver 180 mennesker som regel ikke plads til hinanden og der er aldrig helt nok dyr eller mikroskoper til alle. Det gjaldt også på SYMCO, og man skulle vænne sig til det. Men så gjaldt det om at høre godt efter, og være glad for at f.eks. elefanter og næsehorn er så store, så man godt kan se det meste der foregår selvom der er 50 mennesker omkring dyret.

Alt i alt var det en stor oplevelse, som var alle pengene værd –programmet er virkelig gennemført og der bliver sørget for én.

Sterilisering af hanløve

En hanelefant undersøges (bl.a. blodprøver)

Dagen efter SYMCO drog jeg videre til 'the Greater Krüger Park', hvor jeg deltog i et tre ugers projekt/kursus, fra d. 13. juli – 31. juli 2009. Kurset blev afholdt af mikrobiolog Cornell Vermaak, og handlede også om brugen af veterinær medicin i forbindelse med wildlife og domesticerede dyr i Sydafrika. Dette var dog mere intimt, med kun ni danske deltagere, på tværs af årgangene, så det var meget mere praktisk fokuseret. Vi var indlogeret i en bushcamp i en privat del af Krüger Parken, og i den camp var også hans laboratorium. Vores base var der under hele forløbet.

Det var en stor omvæltning at komme fra 180 til ni deltagere og fra et pakket program til et program der var planlagt, men virkelig afspejlede den afrikanske mentalitet og naturen – ofte blev ting lavet om eller aflyst og da naturen ikke altid følger de planer der bliver lagt. Det var godt at opleve hvordan de virkelig arbejder, men også noget vi europæere skulle vænne os til – at antilopen ikke indfandt sig når man ville have det, eller at landsbyen ikke lige havde indhentet køerne til tiden.

Hovedopgaven i de tre uger, var at vi skulle flytte to Nyala-antiloper fra en avler ind til den park vi boede i. I den forbindelse skulle vi undersøge hvor det ville være bedst at sætte dem ud, mht. mad, vand etc. Ved indfangning tog vi prøver af dem for at undersøge for tuberkulose, mund og klov syge og parasitter. Dette var meget spændende, og f.eks. gik det galt første gang, så den ene måtte aflives, så fik vi studerende til opgave at undersøge den og opklare hvorfor den var blevet lam (det viste sig den havde fået bedøvelsespilen i ryggen og var faldet ned på ryggen fra en klippe).

Post-mortem undersøgelse af Nyala-tyr, for at finde dødsårsag ("soinal darting")

Ud over det var vi bl.a. ude og evaluere en fjerkræsfarm og hvad der var galt med bygningerne etc., og hvad der kunne gøre bedre. Vi besøgte en bøffelavlstation og fik gode diskussioner om forholdene omkring den, og vi var ude at behandle en landsbys kvæg for parasitter, tage blodprøver etc. og vi besøgte dyrlægekontoret i Krüger National Park og hørte en masse om tuberkulose og miltbrand problemerne.

Det var rigtig fedt at få lov til at prøve at tage prøver, og generelt bare være med til alle trin af processerne, og det var meget lærerigt at opleve en så anderledes kultur – et godt laboratorium i Sydafrika er ikke hvad vi herhjemme ser som 'toppen af poppen' og man er tvunget til at arbejde mere selvstændigt og kreativt i nogle tilfælde, hvor der er langt til andre dyrlæger og remedier.

Flytning og sundhedstjek af Nyala-tyr

Alt i alt har de fem uger givet mig meget – et netværk, ny viden, smil, tårer, tvunget mig til at tænke anderledes og acceptere at forholdene ikke altid er optimale i forhold til vores vestlige vaner, og at selv på akademiker niveau er der meget forskel på folks tankemåde, afhængig af kultur. Men vigtigst af alt – det har virkelig inspireret mig og bekræftet mig i at det er dyrlæge jeg skal være. Den gejst jeg nu efterfølgende har fået for studiet, er opstået pga. min rejse. Om jeg så ender med at arbejde med de nævnte emner ved jeg ikke, men det har i hvert fald givet mig mod på dyrlæge-erhvervet.

Kontakt:

SYMCO:

University of Pretoria

Pretoria 0002

SYDAFRIKA

Feltprojekt:

Mikrobiolog Cornell Vermaak

Camp Skukutzu,

38 Parsons, Balule, Greater Kruger National Park.

Kampersrus - 1371- Hoedspruit

South Africa South Africa

Budget:

Flybillet t/r, KBH-Johannesburg	8500 kr.
Deltagebyr, SYMCO	10.000 kr.
Deltagebyr, Krüger projekt	10.000 kr.
Forsikring	1000 kr.
Vaccinationer og medicin (rabies, tyfus og malaria)	3000 kr.
I alt	32.000 kr.

Sponsorater søgt:

International Pulje på KU-LIFE – intet modtaget

VetFond – intet modtaget

Signe Agner Holm

årgang 2007

signeah@dsr.life.ku.dk

Moderne Cowgirl i Montana

Af Rita Palmelund Kviesgaard

Sidste vinter besluttede jeg mig for at udleve en gammel drøm, om at rejse til USA og arbejde som cowgirl, på en ranch med kødkvæg.

Jeg kontaktede alle mine venner og bekendte i USA, for at høre om de kendte nogen, som kunne skaffe mig et job. Det gav dog ikke pote, og jeg søgte selv på nettet efter et sted. En dag fandt jeg en annonce, at Twin Forks ranch manglede sommerhjælp. Jeg sendte en mail til Linda McMullen, ejer af ranchen, og fortalte hvem jeg var, samt at jeg var interesseret i at lære mere om kødkvæg, og derfor gerne ville arbejde for hende. Hun meldte positivt tilbage, og vi fik en aftale i stand. Eftersom jeg ikke var i besiddelse af et arbejdsvisum, ville hun ikke betale mig for mit arbejde, men derimod sørge for kost og logi, samt stille en bil til rådighed, så jeg kunne komme til byen. Jeg havde på forhånd aftalt med Linda, at jeg én til to gange ugentligt, ville følges med de lokale dyrlæger, for også at få mere veterinærfagligt udbytte af mit ophold.

En aftenridetur.

Den første tid tilbragte jeg mest på ranchen, hvor dagene gik med at samle køer og kalve, som skulle sælges, fordele kvæget på græsgangene, lukke tyrene ud, brændemærkning m.m. 'Heldigvis' var der et par kalve, som skulle behandles for abscesser. Det foregik på den barske måde, hvor kalven først skiltes fra sin mor, derefter trængt op i et hjørne, fik benene bundet sammen, blev væltet om på siden og holdt nede af to mand. Linda skar hul i abscessen med en sløv skalpel, pressede pus ud og skyllede efter med iodvand!

Da jeg aftalte med Linda at jeg skulle til Twin Forks, brugte de heste til at drive kvæget med, men kort forinden min ankomst, kom en af de ansatte til skade, og hun skiftede over til brug af ATV'er, til min store skuffelse! ATV kørsel stemte ikke helt overens med min forestilling om at være cowgirl, men sådan er det nu mange steder derovre.

På et tidspunkt fik en del af hendes 1årige stude, voldsom diarree og et par stykker døde. Linda stillede egenrådigt diagnosen; Coccidiose, og behandlede dyrene derefter. Tre dage efter behandlingsstart indsamlede vi gødningsprøver fra både raske og syge dyr til undersøgelse hos dyrlægen. Alle prøverne var dog negative, så om coccidiose var den rette diagnose, er ikke godt at vide. Vi fortsatte dog med behandlingen og mistede ikke flere dyr.

Ungstue behandles for coccidiose

Sommeren skred frem, og der blev mindre og mindre arbejde med kvæget, som passede sig selv på

græsgangene. Derfor brugte jeg mere og mere tid hos All Creatures Veterinary Service.

Her arbejdede der tre dyrlæger; Jim, John og Jason, to veterinærsygeplejersker Kari og Liz, der selv overvejede at søge ind på veterinærstudiet, foruden Deb den uundværlige sekretær. Klinikken var lille, og på travle dage kunne man godt have en operation, vaccination og sundhedstjek, samt anden konsultation i gang på samme tid, i det samme rum. Trods trange forhold var der altid en god stemning, både blandt kolleger og klienter. Det var utroligt givende at følge med i arbejdet på klinikken, både fordi dyrlægerne var godt til at stoppe op og forklare, hvad de så på røntgenbilleder, hvad de kunne læse af blodanalyser og andre testresultater, så vi kunne følge med og lære. Andre gange diskuterede vi tre piger ivrigt imellem hinanden, hvad der kunne ligge til grund for det ene og det andet.

Klinikken levede godt op til sit navn, for folk kom ikke blot med hunde og katte, men også heste, kreaturer og får. Jeg skal love for at jeg fik ting at se som jeg ikke umiddelbart tror, jeg kommer til at støde på i klinikken herhjemme. Heste der er flænsede op, fordi de har været i karambolage med pigtråden, som er den indhegningsform alle bruger derovre. Tyre og væddere der skal have testet sædkvalitet. Det foregår ved at man kommer en stor 'prop' ind i rectum på dyret, herefter kobles der strøm til, hvilket får dyret til at ejakulere. At aflæse på de stakkels hanner var det ikke nogen behagelig behandling.

Kalv klemt fast, klar til at blive brændemærket, og der er ingen kære mor her.

Den mest spektakulære oplevelse jeg havde på klinikken, var den dag vi amputerede penis på en ungstuder. Abdomen var helt fyldt med væske, ifølge dyrlægen skyldtes det urinsten i penis, hvilket forhindrer dyret i at urinere, herved sprænger urinblæren eller urether og urin løber ud i abdominalhulen. Ventralt for anus lavede dyrlægen et snit og trak penis den vej ud, jeg ved det lyder mærkeligt, men det er altså muligt, og han gjorde det. Herefter skar han penis af, og fikserede den, så studen herefter urinerede som en kvie. For at dræne abdomen for urin, tog han en skalpel og stak flere huller i maveskindet, hvilket vi også fik lov til at prøve! Så fik den en omgang penicillin og så røg den hjem.

Det var en super sommer! På ranchen lærte jeg en del om køers naturlige adfærd som er meget mere udpræget blandt disse 'vilde' kreaturer end blandt malkekvæget jeg er mest kendt med. På klinikken så jeg alt muligt, har blot nævnt nogle enkelte ting her i rapporten. Når tiden var til det fik vi (Kari, Liz og jeg) lov til at klippe negle på hunde og katte, ordne tænder, vaccinere, ordne analkirtler, klargøre til operationer, indlægge kateter, skifte forbindinger m.m. Jeg har tilegnet mig en række erfaringer og færdigheder, som jeg er overbevist om, viser sig at være værdifulde, når jeg i fremtiden kommer til at stå i klinikken.

Budget:

Flybilletter: 6195,52kr

Rejseforsikring: Intervet

Kost og logi: 1800kr

Benzin til bilen: 1100kr

Andet (herunder arbejdstøj, handsker, nyt pas m.m.): 1500kr

I alt: 10595,52kr

Jeg har søgt forskellige legater, blandt andre Ena Borchsenius' legat til fordel for veterinærstuderende, men har ikke modtaget nogen støtte. Dog har Intervet dækket rejseforsikring.

Kontakt:

All Creatures Veterinary Service

Jim Felton, D.V.M.

Kirk Johnston, D.V.M.

Jason Hasbrook, D.V.M.

22 Highway 10E

Big Timber, MT 59011

Tlf: +1 406 932 4324

Fax: +1 406 932 4325

Boede hos:

Linda McMullen

Twin Forks Ranch

1412 Rapelje rd.

Big Timber, MT 59011

Rita Palmelund Kviesgaard

mail: ritaparmelund@dsr.life.ku.dk

Kursus “Advanced Wildlife Immobilisation & Conservation Course” i Sydafrika

Af Chamilla Bella Marianne Wøhlk

Så oprandt dagen endelig, hvor jeg skulle ankomme i Sydafrika. Det havde jeg set frem til længe. Grundet fly forsinkelser ankom jeg en dag senere, og gik dermed glip af den første dag. Jeg blev mødt i lufthavnen med skilt og blev kørt til De Wildt Cheetah Lodge. De andre kursister var allerede i gang med dagens første forelæsning, som jeg hastede ind til. Jeg præsenterede mig hurtig, og Dr. Peter Brothers gik videre med hans forelæsning. Efter flere forelæsninger blev jeg præsenteret for de andre kursister, vi var 14 på holdet i alt. En kvindelig dyrlæge fra Spanien, 11 piger fra USA, en svensk pige og så mig. Efter en dejlig frokost tog vi hen til De Wildt Cheetah and Wildlife Centre og fik en rundtur og et indblik i deres store avls program for geparder.

De næste fem dage foregik ligeledes med forelæsninger på henholdsvis De Wildt Cheetah lodge og Onderstepoort Veterinary Faculty. Nedenfor er listet alle forelæsningerne:

- "An introduction to wildlife of Southern Africa – the basics"
- "The Role of the Wildlife Veterinarian in South Africa"
- "Capture and immobilisation methods – the big picture"
- "Immobilisation First Aid"
- "The physiology and pharmacology of wildlife immobilisation"
- "An overview of the most important wildlife diseases"
- "Species specific considerations for immobilisation – drugs and techniques"
- "Permits and the laws pertaining to wildlife practice and the movement of animals"
- "Theriogenology in wildlife"
- "Pathology in wildlife"
- "Dentistry in wildlife"
- "Lion immobilisation – the do's and do not's"
- "Breeding and management of rare species"
- "Helicopter safety and darting"
-

Monitorering af respirationen hos løve

Foruden alle forelæsningerne over de fem dage fik vi også en rundvisning på Onderstepoort Veterinary Faculty, og fik demonstreret en obduktion af en krokodille, set en "boma", set en "cheetah run" hvor De Wildt's ambassadør geparder blev motioneret, set adskillige vilde hunde blive vaccineret, og en enkelt bedøvet og behandlet for bidsår, og vi fik ligeledes set hvordan geparderne blev vaccineret ved brug af to kæppe til distraktion. Vi besøgte derforuden et "Elephant sanctuary" og fik lidt viden om disse fantastiske dyr.

Efter alle de forelæsninger så vi frem til dag 8, hvor vi skulle hen til et privat vildt reservat, Ka'Ingo. Stedet emmede af vild luksus, og eftermiddagen blev brugt en dejlig safari tur /"game drive", hvor vi bl.a. så en del impala antiloper, zebra, en stor flok elefanter, en enkelt giraf, et næsehorn lige ved siden af bilen, og en masse forskellige fugle. Dag 9 startede det praktiske arbejde. Et hvidt næsehorn skulle

Temperaturtagning på næsehorn

bedøves med henblik på chipmærkning og blodprøve tagning. Den blev bedøvet fra helikopter af Dr. Brothers. Da den efter et par min. havde lagt sig ned, nærmere vi os forsigtigt med adrenalinet pumpende i kroppen. Den fik bind over øjnene og bundet bagbenene. Vi sikrede os at den havde det godt, tog TPR, og startede derefter behandlingen. Den blev behandlet med antibiotika systemisk og lokalt i såret efter bedøvelses pilen, fik taget blodprøve, blev klippet i øret, og fik indsat chip to steder; et i det store horn og en i nakken. Den blev derefter vækket, og vi vendte tilbage til bilerne. Den vågnede ret hurtigt. Vi brugte resten af formiddagen på at finde Ka'Ingo's andet næsehorn og en bøffel, som var stukket ud af folden, men det lykkedes desværre ikke.

Næste dag var det tidligt op og af sted for at finde løverne. Vi fik hurtigt sporet to løver, der gik sammen. De skulle begge bedøves med henblik på at sætte en sender på dem og deres sæd skulle undersøges. Den ene blev bedøvet, og kom med et voldsomt brøl, greb en gren med munden og brækkede den. Han skulle lige demonstrere hvad han kunne gøre ved os, hvis han ville. Han faldt til ro efter 10-15 min. Den anden løve blev "jaget" væk af den anden bil med den anden halvdel af holdet. Vi andre fik handsker på, og fik dernæst løftet løven over i pick-up'en og kørte hen til en indhegning for at kunne arbejde med løven. Han blev behandlet med antibiotika systemisk og lokalt på såret efter pilen og derefter sprøjtet med Cyclospray. Der blev taget blodprøver, han fik monteret en sender i form af halsbånd. Vi fik taget en del billeder, hvorefter der blev foretaget en elektroejakulation. Der var han ikke specielt begejstret for til trods for bedøvelsen. Han begyndte at brøle mere og mere, han vågnende dog aldrig helt op. Hans sæd blev dernæst undersøgt, hvorefter han fik modgiften. Han vågnede op efter ca. 10 min. Han skulle blive i indhegningen i et par timer indtil han var helt over bedøvelsen. Vi vendte tilbage til huset for at få en gang brunch. Vi slappede af en time eller to, før vi prøvede at finde den anden løve. Der blev opsat lokkemad i form af en impala ophængt i et træ. Tidlig aften fik vi ham bedøvet, og på ham blev gennemgået de samme procedurer som tidligere på dagen.

De efterfølgende fem dage blev tilbragt ved Mattanu Game Ranch, hvorefter vi den sidste dag blev kørt tilbage til lufthavnen i Johannesburg. Mattanu Game Ranch er en private game reserve med over 36 forskellige arter, ejet af familien Kriek. Faderen Dr J.C. Kriek er dyrlæge og helikopterpilot, den ældste søn er ligeledes helikopterpilot og den yngste søn er arrangør af alt arbejdet på jorden. På Mattanu var der praktisk arbejde alle dage. Vi arbejdede med bl.a. roan, sable, impala og gemsbuk antiloper og bøfler. Det var utrolig spændende og nervepirrende arbejde. For eksempel kan impala antiloper ikke tåle bedøvelse igennem længere tid, så de får en modgift nærmest med det samme. Så er det bare om at holde fast i hornene og holde kroppen ned, når de skal flyttes til anden indhegning. Det gik vist ikke helt efter planen med en af dem. De var ikke alle lige samarbejdsvillige. Dernæst var det meget vigtigt at dyrene ikke havde en for høj temperatur, der blev brugt en del vand især på bøflerne. Vi skulle flytte en del unge bøfler væk fra deres mødre, de skulle fravænnenes og være i karantæne i 3 mdr., hvor de i løbet af den periode skulle teste for diverse sygdomme. De blev behandlet med lusemiddel, tægemiddel, fik ormekur, penicillin og blev øremærket.

Vi fik øvelse i at skyde til måls med et bedøvelsesgevær, at lade en pil og vi kom med i helikopteren, så vi kunne se hvordan det foregik med at skyde dyrene fra luften. Vi fik også selv mulighed for at skyde fra helikopteren, dog med paintball gun.. Hver aften kørte vi ud på en lille safaritur. Vi fik set de mest smukke giraffer og antiloper. Vi afsluttede kurset med en eksamen.

Løve skudt med bedøvelses pil.

Alt i alt har det været en fantastisk god tur og et rigtig godt kursus, som varmt kan anbefales. Jeg er kun blevet opsat på at lære mere om de dejlige, men farlige vilde dyr.

Praktiske oplysninger

Indlogeringsmuligheder: Indlogeringen blev arrangeret af Dr Brothers. Vi boede tre forskellige steder under turen. De Wildt Cheetah Lodge, Mattanu, private game reserve, og Ka'Ingo, private game reserve. Deres respektive websider er følgende: www.dewildt.org.za, www.mattanu.com, og www.kaingo.co.za.

Budget:

Kursuspris: R 25.000	kr. 16.181
Vaccinationer, hep.A+B, tyfus og rabies	kr. 3.700
Flyrejse t/r	kr. 6.000
Rejseforsikring + afbestilling	kr. 1.094
Arbejdstøj	kr. 2.500
Diverse håndapotek	kr. 500
I alt	kr. 29.975

Søgt sponsorat hos Intervet, Bayer, Orion Pharma, Boehringer-Ingelheim, VMR, men har desværre ingen modtaget.

Kontaktperson: Dr Peter Brothers, Wildlife Veterinarian
Brothers Safaris / African Vet Safaris
28, Private Bag X1672
Africa www.brotherssafaris.com

Chamilla Bella Marianne Wøhlk
Email: ms.woehl@dsr.life.ku.dk
Årgang: 2004

Solnedgang med sundowners og smukke giraffer

UC Davis – på den varmeste tid.

Af Ditte C Vemming og Päivi S Takkunen

Hele dette eventyr startede som for mange andre med, at vi læste utallige VMR-rejsebeskrivelser, blev misundelige og fik et spirende ønske om at tage modul 2 i udlandet. Men også en portion sund fornuft, måske skulle man lige snuse til studier i udlandet, før man tager af sted i 1/2 år. Som sagt så gjort, men tanken om at rejse så langt alene gjorde mig usikker, så jeg spurgte Päivi, om vi ikke skulle tage derover – og til min store overraskelse slog hun bare til med det samme! Hun havde også gået og puslet med udenlandsdrømme i lang tid. Og så startede hele eventyret.

Det viste sig hurtigt, at UC Davis ikke tog så mange ind i år, og der var kamp om pladserne på rotationerne, og der var derfor ikke umiddelbart plads til os. Et øjeblik røg alle vores planer i vasken, men Judy foreslog os at komme senere på sommeren, og det kunne vi begge passe ind i vores planer. Judy sendte en housing list ud i juni måned, og vi var igen heldige, at det var så sent på sommeren, for vi fandt med det samme et værelse hos en anden veterinærstuderende på listen. Vi boede på selve campus området. 15min gang fra VMTH. Vi delte faktisk både værelse og seng i de 3 uger, og det endte med at være vældigt hyggeligt, foruden billigt da vi kunne deles om huslejen.

Tilmelding foregår via Judy Wall jawall@ucdavis.edu Hun er enormt hjælpsom og sød. Informationer kan man bl.a. læse inde på www.ku.life.dk -> de studerendes sider > stud abroad -> summer clinics -> Summer Schools at UC Davis.

De anbefaler, at man flyver til Sacramento, men flybilletterne er meget billigere til San Francisco og klart at anbefale. Både for at se byen, men også for at spare de ofte mange tusind. Vi søgte på flybilletter via www.momondo.dk og søgte af flere omgange, før vi fandt vores billetter. Transporten til Sacramento var nem, idet der går Greyhound busser (<http://www.greyhound.com>) til 17 dollars fra San Francisco og til busterminalen i Sacramento, og 100 m fra busterminalen stopper bussen til Davis. En anden ting er vaccinationerne. Man skal være ude i god tid, da rabies vaccinationen skal gives 3 omgange over en måned! Derudover er der et ekstra krav om tuberkulosevaccination i patologirotationen. Vi fik alle vores vacciner på Speciallægerne Sundhedscenter <http://www.sundhedscenter.com/>, som ligger 100 m fra LIFE og helt klart et det billigste med studierabat.

Ditte på Equine Surgery and lameness rotation

Var en spændende, lærerig, men også meget hård rotation med meget lange dage – ofte op omkring 12-13 timer. På UC Davis har man ansvar! Ansvar for sine patienter! Der findes både indlagte patienter og udefrakommende patienter. De indlagte patienter skal være behandlet inden kl. 8.00 om morgenen, og derefter går man en runde og fremlægger sine patienter for dyrlægerne og de andre studerende. De udefrakommende patienter dukker op i en lind strøm fra kl. 9.00. Som studerende står du klar til at modtage patienterne og står for at nedskrive patientens historie og lave en generel klinisk undersøgelse af patienten. Bagefter fremlægger du dette for dyrlægerne, der på baggrund af dine fund fortsætter den videre undersøgelse af hesten. De studerende skal selv skrive patienternes journaler. (her bliver man hjulpet i starten, så man lige kommer godt i gang, man lærer også hurtigt at tjekke, hvordan de andre laver deres journaler. Jeg er bestemt ikke nogen stjerne til engelsk, men endte faktisk med at få ros for mine journaler, så den del bør ikke afskrække nogen). UC Davis er et stort sted – så stort, at hestene sendes til andre afdelinger for diagnostisk arbejde: røngtenafdelingen, ultralydafdelingen, MRI/CT-afdelingen osv. Her skal der udfyldes en request med patientens forhistorie og kliniske fund, samt differentialdiagnoser og det er også den studerende,

der står for det. Man følger sine patienter i løbet af dagen både indlagte og udefrakommende og forventes at kunne fremlægge de procedurer, der er foretaget samt evt. diagnoser på aftenrunden, der afslutter dagen. Herefter skal de studerende behandle deres indlagte patienter inden kl. 20 (behandlingerne må gerne indledes efter 18 – hvis man ellers er færdig med det, man skal). De studerende er ansvarlige for deres patienters behandlinger alle ugens dage!

12 års Quarter Horse før og efter vaginal rekonstruktion

Jeg havde bl.a. en meget spændende patient. En 12 år gammel quarter horse, der havde fået fødselshjælp af en traktor – tro det eller ej! Hun havde, ud over pelvisfrakturer og halefraktur, udbredte nerverlammelser i venstre side med heraf følgende muskelatrofi og yderst abnormal gang, og der var stort set ikke nogen ydre kønsdele tilbage. Hun kom ind for at få foretaget en vaginal rekonstruktion og blev opereret i 6 timer med et ganske tilfredsstillende resultat til følge. (se vedlagte billeder).

Jeg har fået en utroligt meget ud af denne tur og kan kun anbefale andre at tage ud. Selvom det er hårdt med de lange dage, lærer man utroligt meget og får meget med hjem igen og mere klinisk erfaring. Vi havde fx. utroligt mange haltheder, og det gav mig rigtig meget erfaring i at "se" haltheder og lave en struktureret halthedsundersøgelse. Vi så også flere neurologiske patienter og fulgte med i flere grundige neurologiske udredninger, hvilket var meget spændende.

Päivi på Anatomic Pathology rotation

Hver uge er der en patolog og to residents "on duty" og 5-8 studerende på rotationerne. Judy havde sendt til mig en oversigt og en introduktion så jeg vidste lidt på forhånd om rotationen. Vi startede med at se en film om en nekrops af en hund samt en af resident students demonstrerede det samme i nekropsrummet, så jeg var godt klædt på til rotationen. En normal dag på patologi rotationen ville lyde således her: jeg mødte op i patologibygningen ca. kl. 9 og læste de kliniske baggrunde for dagens cases. Case load varierede meget fra dag til dag. Gennemsnitligt havde vi 4-6 cases hver dag. Kl. 10 startede vi rounds i konferencerum, hvor vi diskuterede vores nekropsier fra den forrige dag, gik med i dybden med udvalgte emner, kiggede på histopatologiske slides og snakkede gennem dagens cases. Alt afhængigt hvem var den ansvarlige patolog (skiftede hver uge), brugte vi mere eller mindre tid på de forskellige ting. Mellem 12 og 13 holdte vi ca. en times frokost pause og derefter mødte op i patologisalen for dagens nekropsier. Til hvert nekropsi skulle vi skrive en rapport over vores fund, patoanatomisk diagnoser og case summary. Rapporterne blev læste gennem af residents, som rettede og vurderede dem samt gav os feedback på vores arbejde. Hvis vi havde mange cases fik vi alle sammen en egen case, men mange gange arbejdede vi flere på et dyr. Normalt var vi færdige ved 17-18 tiden. UC Davis har et højt caseload og alle aflivede dyr fra VMTH kommer til os medmindre ejeren ikke ønsker dette. Der var mange spændende cases hver dag – udover produktionsdyr, heste og små husdyr, havde vi også en del vilde fugle og eksotiske dyr.

Dette egern blev fundet død i Sacramento Zoo. Jeg fandt en stor absces subcutant i hovedet og hæmorrhagi bag begge øjne

Nekropsi af en BVD positiv kalv.

Udover den daglige rutine – formiddag med case gennemgang og eftermiddag med nekropsier – deltog jeg small animal rounds, large animal rounds og biopsi konference henholdsvis onsdag, torsdag og fredag morgen, hvor der blev gennemgået spændende cases af både studerende og undervisere. Om fredagen holdte vi også noget kaldt Gress Rounds, hvor vi skulle præsentere de mest interessante læsioner fra ugen til residents, patologer og hvem nu måtte være til stede.

I patologi rotationen er lørdag også en arbejdsdag. Normalt kun fra kl. 8 til 13, men selvfølgelig afhængigt af hvor mange dyr vi fik ind. Om søndagen skal vi studerende indbyrdes finde ud af, hvem kan være on-call i tilfælde af cases som kræver meget hurtig nekropsi. For hver 2 ugers periode er man ansvarlig for at være on-call i en af weekenderne. Jeg blev ikke kaldt ind men det er godt at huske at det er ikke så nemt at have weekendplaner under patologirotationen, i hvert fald ikke langt væk.

Stemningen i patologigruppen er meget hyggelig og nede på jorden. Alle dem jeg snakkede med var meget interesseret i at svare på alle de spørgsmål jeg måtte have. Fakultet havde arrangeret samtaler

for mig med patologerne, med henblik på at jeg var interesseret i at søge ind på en residency program på UC Davis. Dermed fik jeg en snak med patologerne og fik deres bud på hvad jeg kunne gøre for at forbedre mine chancer, hvilke fordele var der ved at tage en residency og hvad gik det i hele taget ud på. Utroligt, hvor hjælpsomme og venlige alle var mod mig! Jeg kan kun anbefale patologirotationen – en meget givende og inspirerende ophold – og ikke kun relevant for dem der interesserer sig for en fremtid med patologi.

Davis er et nemt sted at tage hen, de er vant til at tage imod udenlandske studerende, de har sommerrotationer af alskens slags – det fungerer bare! Men der er også store kulturelle forskelle. Dyr lægerne tiltales f.eks. Dr. Galuppo – aldrig ved fornavn, og man skal huske høflighedsfraserne, når man taler. Ting, der for danskere kan virke mærkelige, kan ende med ubehagelige situationer, hvis man glemmer det.

Og når man nu er der – så kan vi kun anbefale, at man ser noget mere af Californien! Det er et fantastisk område med en natur så varieret, at man tror, det er løgn, og storbyerne er, som man kender fra filmene – fantastisk.

Vi tog et 9 dages roadtrip, før vi startede på Davis, og vi havde den mest fantastiske tur. Vi så bl.a. San Francisco, Santa Cruz, Kings Canyon National Park, Las Vegas, Death Valley og fantastiske Lake Tahoe – for bare at nævne nogle få steder. Vi overnattede via www.couchsurfing.org – og det gav os oplevelser som vi aldrig havde fundet på egen hånd, og vi mødte mange fantastiske lokale på denne måde – det kan kun anbefales!!

På vores roadtrip kørte vi gennem en meget varm Death Valley

Budget Ditte:

Flyrejse (KBH-San Francisco):	4300 kr.
Rabiesvacciner og mantoux test:	1800 kr
Husleje Davis	1200 kr
Mad Davis:	1000 kr
Ialt	8300 kr

Legater søgt:

VMR rejselegat (april og sep.), En Sømands Legat, Sommerstipendiet, E-vet (forsikring)

Legater modtaget:

Sommerstipendiet	2000 kr.
Forsikring betalt af E-vet	ca. 900 kr.

Navn:

Ditte Cecilie Vemming. Årgang 2005.

dittecv@dsr.life.ku.dk

Budget Päivi:

Flybillet til San Francisco	6534kr
Vaccinationer	1857kr
Husleje Davis	1200kr
Mad Davis	800kr
I alt	10391kr
+ diverse udgifter under 3 ugers rejse	

Legater søgt: KVL's Jubilæumsfond, Sommerstipendiet, VMR rejselegat (april og september)

Legater modtaget:

Sommerstipendiet	2000kr
------------------	--------

Navn:

Päivi Takkunen. Årgang 2005. paivi@dsr.life.ku.dk

Hestekirurgi på UC Davis

Af Maja Albrechtsen

Jeg søgte midt i februar i år og det viste sig da også at man skulle være hurtig ude. Ansøgningen skal indeholde et CV, en anbefaling fra en underviser samt et skema som man rekvirerer hos Judy Wall (deres koordinator) jawall@ucdavis.edu. Derefter modtager man et prioriteringsskema, hvor man prioriterer rotationerne. Man kan ikke regne med at få sit førstevalg, men jeg har indtryk af at man nok skal lære noget, og få en masse ud af det uanset hvad man får.

Jeg tilbragte 2 uger på Equine surgery. På denne rotation var der en ansvarlig dyrlæge, to andre dyrlæger og tre studerende, så vi var nærmest mandsopdækket. Dette var super godt, da der var god tid til undervisning, hvilket man også kunne mærke at de havde lyst til.

Patienterne blev ligeligt fordelt mellem os studerende og man havde derfor patienter man fulgte fra de kom ind, gennem kirurgi eller diagnostik og undervejs havde man ansvaret for at undersøge og behandle dyrene samt ved stuegang, to gange dagligt, at referere til dyrlægerne.

Det er ikke meget praktisk under selve operationerne man får lov til at lave, men man var i sterilt og kunne komme helt tæt på til "watch n' learn". Til gengæld lærer man en masse om basal sygepleje og medicinhåndtering og at skrive og udføre SOAP's.

Jeg havde to meget spændende patienter; en quarter horse med fraktur af metatarsus 2, 3 og 4 på højre bag, som man valgte ikke at operere, men i stedet at lægge en cast på og sætte i en slynge i 12 uger. Den anden patient, også en quarter horse, fik fjernet en masse fra den caudale maxillære sinus igennem en sinus flap og derudover fik den lavet en tracheotomi. Desuden havde de adgang til røntgen, skintigrafi, MRI-, CT- og ultralydsscanning.

"Lola" med brækket bagben, placeret i en slynge.

CT-scanneren i brug.

Ud over dette skal man være forberedt på at bruge mange timer på hospitalet – men når man alligevel er der, så er det bare om at få mest mulig ud af det, og tiden flyver af sted når man lærer noget nyt og spændende.

Jeg søgte flybilletter på momondo.com, hvilket er en udmærket søgemaskine der kan finde det billigste selskab. Jeg fløj til og fra San Francisco. Dette var det billigste, men også det smarteste for mig da jeg rejste rundt i Californien i fire uger efter opholdet på Davis. Det er også overskueligt at tage BART-toget og AMTRAK-toget til stationen i Davis.

Jeg benyttede mig af den liste, med personer der udlejede værelser, som Judy sendt. Jeg var heldig at bo sammen med to andre dyrlægestuderende fra Davis i et fint lille hus 3,5 km fra skolen. På Davis lejede

jeg så en cykel for den periode jeg skulle være der.

Det er en god idé at få vaccinerne på plads i god tid, da f.eks. rabies tager lidt tid. Jeg nøjedes med rabies- og tetanus+difteri vaccinen.

Det var fantastiske to uger på Davis og havde det ikke været fordi at jeg også gerne ville rejse rundt i Californien, havde jeg taget fire uger i stedet for to. Jeg kan varmt anbefale at tage dertil og vil gerne være behjælpelig med spørgsmål.

Institutionens navn og adresse:

**WILLIAM R. PRITCHARD VETERINARY
MEDICAL TEACHING HOSPITAL**
DEPARTMENT OF SURGICAL & RADIOLOGICAL SCIENCES
One Shields Avenue, Davis
California, 95616-8747

Land og sprog: USA, California, engelsk.

Indlogering:

Jeg benyttede mig af den liste med andre studerende der lejede værelser ud. Denne fik jeg tilsendt fra Judy Wall, som er VMTH Student Affairs Coordinator. Det er også hende man skriver ansøgningen til (jawall@ucdavis.edu).

Budget:

Ophold på Davis 2 uger	DKR
Flybillet (Kastrup-San Francisco)	6.500
togbillet	500
Rejseforsikring	1.100
Bolig	2200
Lokal transport	400
Forplejning	1000
Vaccination	2.100
<u>Bøger/remedier</u>	<u>1000</u>
I alt	15.292

Med Venlig Hilsen Maja Albrechtsen

Mail: frkmaja@dsr.life.ku.dk

Sponsorater søgt og modtaget:

KU's sommerstipendie	2000 kr
VMR's rejselegat	

Dyrlæge i Guadalajara Zoo

Af Helena Carstensen

Mit rejseeventyr startede i vinteren 2009 til familiefødselsdag, hvor en onkel viste billeder fra sin seneste tur til Mexico og Guadalajara zoo, hvor hans kæreste arbejder. Jeg synes det så ret interessant ud og fik spurgt om ikke lige han kunne skaffe mig noget praktik dernede – ikke længe efter var rejsen planlagt og bestilt. Den 14. juli drog jeg så af sted og 18 timer senere blev jeg mødt i Guadalajara lufthavn af Maria som var min kontaktperson i zoo'en. Hende havde jeg mailet frem og tilbage med angående opholdet. Første nat sov jeg hos hende men resten af tiden havde hun arrangeret, at jeg kunne bo hos en ældre dame i Guadalajara som lejer værelser ud til frivillige i den zoologiske have. Dagen efter min ankomst startede arbejdet i haven som bestod i at følge dyrlægerne og deres arbejde, samt at hjælpe dyrepasserne når der var tid til dette. I Guadalajara zoo er de vant til at få mexicanske dyrlægestuderende i praktik (internship) i en måned ad gangen og for dem var der lavet et skema så de roterer mellem at være i forskellige afdelinger af zoo'en. De havde dog ikke lavet samme skema for mig da jeg ikke kan tale spansk og dernede er der mange som ikke taler engelsk. Jeg brugte derfor det meste

Opflaskning af antilopeunge.

af tiden på klinikken, hvor der var 4 rigtig søde (og engelsktalende) dyrlæger tilknyttet.

Den første dag startede med indfangning af en nyfødt antilopeunge, der var født på "savannen" og ikke kunne blive der, da zebraer er meget territoriale og ville have slået den ihjel, hvis den havde fået lov at blive. Vi prøvede at få moren til at følge med men efter mange forsøg måtte vi give op og i stedet sætte ungen ind i ungdyrsstalden og flaske den op.

I haven er der ingen styring af dyrenes reproduktion så der kom en del dyr til verden under mit tre uger lange ophold. Bl.a. blev der født fire hvide løveunger, som blev taget fra moren efter en blev fundet død. Vi vidste ikke, hvorfor løveungen var død og valgte derfor at tage de andre fra. Først efter sektionen fandt vi, at den aldrig havde trukket vejret og sandsynligvis havde moren ligget den ihjel. Under mit ophold fik jeg en del træning i sektion af forskellige dyrearter, dog især fugle, da der var en masse undulater som blev fundet døde. David, en af dyrlægerne på klinikken, er meget interesseret i patologi, og der bliver derfor gjort meget ud af at sende prøver fra døde dyr til histopatologi. Davids kone som er laborant var desuden meget glad for at vise og forklare om alt det hun foretog sig i laboratoriet, f.eks. påvisning af parasitter og undersøgelse af fugle- og krybdyrblod.

En anden dag ringede elefanternes dyrepasser og bad os om at komme for at tilse en elefant med kolik. Bortset fra størrelsen af dyret mindede det meget om en hest med kolik; elefanten ville gerne ligge ned hele tiden og ellers stod den bare og flappede med ørerne, krydsede bagbenene og var nedstemt. Problemet var at man ikke lige laver en ventrikelskylning, en rektalpalpation eller hvad man ellers kunne

finde på, på en elefant. Så den måtte lukkes ind i buret, hvor den er om natten, for derefter at blive skudt med 8 pile (der kunne ikke være nok medicin i en enkelt)! "Heldigvis" blev elefanten ret nervøs ved situationen og det satte gang i maven. Den anden elefant kunne dog mærke og høre sin vens nervøsitet og begyndte at kaste med mudder efter os for at vise sin utilfredshed med vores foretagende. Udover klinikarbejdet brugte jeg også nogle dage på at se hvordan de træner (clickertræning) gorillaerne. Det var meget fascinerende at se, og gorillaerne blev tydeligvis aktiveret af træningen. Jeg var også et par dage i akvariet for at se, hvad der foregik der. Arbejdet her var primært fodring af fisk og hajer, samt check af vandets kvalitet og rensning af akvarier.

Figur 3. Der skulle tages røntgen af en 5 m lang python.

Når jeg ikke arbejdede brugte jeg tiden på at se lidt af Guadalajara og omegn og ellers hænge ud med nogle af de andre dyrlægestuderende i Zoo'en, som enten arbejdede der eller tog et internship ligesom mig. Generelt er folk i Mexico utrolig søde og hjælpsomme. Man hører meget om, at passe på når man vil rejse rundt i Mexico, men jeg havde ingen ubehagelige oplevelser, hverken i mine tre uger i Guadalajara eller i de tre uger jeg rejste rundt bagefter. Opholdet har givet mig en masse viden om og indblik i, hvordan dyrlægearbejde også kan være. Jeg har set en masse anderledes dyr, og

lært om deres specielle behov. På mange måder er dyrene ens med dem vi ser til hver dag, men det er alligevel en anden tankegang, man skal

ind i når, man ikke kan komme tæt på dyrene for at undersøge eller behandle dem. Derudover har jeg lært om klinisk patologi på krybdyr og fugle – det var ikke noget jeg havde stiftet bekendtskab med tidligere. I zoo'en bliver der ikke ofte lavet en masse indviklet medicinsk udredningsarbejde eller specielle kirurgiske indgreb, men man kan sagtens få både noget fagligt og personligt ud af et ophold. Jeg har været utrolig glad for mit ophold og kan varmt anbefale at tage af sted.

Information

Sted:

Zoológico y Safari Guadalajara
Paseo del Zoológico 600
Huentitàn el Alto
Guadalajara, Jalisco, Mexico

Kontakt:

Biol. Maria Eugenia Martinez
Head of Education Department
Email: mmartinez@zooguadalajara.com.mx

Land og sprog:

Mexico, spansk. Nogle kan tale engelsk, men det er klart en fordel at kunne lidt spansk.

Opholdets længde og tidspunkt:

I zoo: 15 juli 2009 – 3 august 2009, I Mexico: 14 juli 2009 – 21 august 2009.

Budget:

Flybillet, Guadalajara t/r	7000 kr
Afbestillingsforsikring	250 kr
Vaccination (rabies og tyfus)	1800 kr
Logi	1000 kr
Mad og transport	1000 kr
I alt	11050 kr

Jeg havde en rejseforsikring med i min indboforsikring og var vaccineret for Hepatitis A i forvejen. Disse udgifter skal selvfølgelig regnes med i et samlet budget. Jeg har ikke modtaget nogen legater eller anden form for sponsorater.

Helena Carstensen, årgang 2005

Mail: helenas@dsr.life.ku.dk

Tlf. : 2073648

African vet safaris

Af Anna Olsson

Jeg har altid gerne villet til Afrika og da jeg hørte om muligheden for at tage til Sydafrika og lave veterinærarbejde på vilde dyr var jeg ikke i tvivl om at det ville jeg. I tre uger i sommeren 2009 deltog jeg i kurset "Standard Wildlife Immobilization and Conservation Course" som afholdes af Dr Peter S.

Brothers i Sydafrika. Det var et kursus specielt for veterinærstuderende, vi var 14 studerende fra hele verden, mange var fra USA. Rejsen var precis som jeg håbede plus lidt til. Den 24/8 kl 10.30 hoppede jeg af flyet i Johannesburg, fandt fyren som stod med skiltet "Brothers Safaris" og et hold spændte veterinærstuderende ventede. Vi kørte til "The Cheeta lodge" hvor vi tilbragte vores første nætter. Den første uge havde vi forelæsninger om formiddagen og praktisk arbejde om eftermiddagen, resten af tiden var det praktisk arbejde hele dagen. Forelæsningerne var om vilde dyrs anatomi og fysiologi, helikopter sikkerhed, farmakologi samt hvordan vilkårene for de vilde dyr i Sydafrika var nu, og hvad man gjorde for at arbejde med dem. Vi havde også en del praktiske lektioner hvor vi lærte at skyde med dartsgevær samt skyde fra helikopter. Da vi skulle lære at skyde fra helikopter skød vi med paintballs på vores lærere som kørte i en firhjulstrækker. Vi var to dage i Pretoria, på universitetet hvor veterinæruddannelse i Sydafrika er. Der var vi blandt andet med til at dissikere en krokodille for at finde ud af hvorfor den døde, samt tage blodprøver på nogle andre krokodiller.

Det første sted vi var, var på "The Wildt Cheeta research center". Der fulgte vi arbejde med avl på tilfangerne, først og fremmest geparder. Vores første immobilisation var en Afrikans vildhund, som vi vaccinerede, ormebehandlede og tog blodprøve på. Næste dyr blev næsehorn som vi satte chip i hornet på, tog blodprøve, gav multivitaminer samt ormebehandlede. derefter immobiliserede vi en løve genom att sätta upp ett bete og en højtaler der lød som en nyfødt kalv. Vi udtog spermier fra løven til undersøgelse da reproduktionen i området havde været dårlig de seneste år. Eftersom lejonen er mest aktiv om natten lavede vi de meste af dette arbejde sent om aftenen.

Derefter lavede vi meget arbejde på forskellige antiloper. Vi immobiliserede blandt andet en del Roan, Sabelantiloper, Impala og mange Buffalos. Vi dartede alle disse dyr fra helikopter, og der var altid en student med i helikopteren. De fleste af disse dyr immobiliserede vi fordi de skulle sælges eller flyttes til en anden del af reservatet. Det var altid studerende som udførte den behandling som skulle laves på dyrene samt monitorerede deres temperatur, puls, anæstesidybde osv., så det var meget praktisk, og vi immobiliserede mange dyr hver dag. Når vi var færdige med dagens arbejde tog vi næsten hver dag på "game drive" og kiggede på de vilde dyr.

Det var en meget social rejse og jeg fik mange nye venner. Al mad og logi var inkluderet i prisen. Vi boede på 4 forskellige steder som var af høj standard og fik god mad. Alt på rejsen var rigtig godt planlagt, man forlod aldrig gruppen, og jeg følte mig meget sikker hele tiden. Vi besøgte et lokalt marked en dag for at købe souvenirs, det kun disse og drikke om aftenen som man brugte penge på.

Det var en fantastisk oplevelse og jeg lærte en masse. Det var rigtig godt at vi "bare" var 14 studerende, for der var meget arbejde med dyrene til alle, og man lærte hinanden godt at kende. Hvis du vil lave en masse praktisk arbejde med vildt dyr, lære hvordan man immobiliserer dyr, har lyst til at drikke øl til en solnedgang med vilde giraffer 30 meter væk, og møde andre veterinærstuderende fra hele verden er dette rejsen for dig!

For mere information se: www.africanvetsafaris.com

Dyrlægens/institutionens navn og adresse:

Dr Peter S. Brothers, PostNet Suite 28, Private Bag X1672, Grahamstown, 6140, South Africa,

www.africanvetsafaris.com

Land og sprog: Sydafrika, engelska.

Arbetsområde: Imobilisation, behandling och förflyttning av vilda djur

Opholdets længde og tidspunkt: 15 dagar, 24/7-09 till 8/8-09

Budget:

15000 DKK för kursusen

6000 DKK for flygresan

1000 DKK i fickpengar

Sammanlagt 22000 DKK

Jag har søgt jubileumsfond legatet, samt VMRs rejselegat, men har endnu ikke modtaget noget.

Ansøgerens navn og e-mail: Anna Olsson, email: annao@dsr.life.ku.dk

Symco 2009 - International Symposium on Wildlife Utilization i Sydafrika

Af Alexandra W. von Knorring

Symco er en sand "drøm" for alle veterinær studerende interesseret i vilde dyr. Det er et symposium, der finder sted i Sydafrika hvert andet år, med veterinærstuderende fra hele verden.

Dag 1 begyndte symposium'et med en rundtur af "Onderstepoort Faculty of Veterinary Science", med imponerende faciliteter, og en dissektionssal der indeholder f.eks. elefant-unger, løver og geparder. Den første aften oplevede vi "opening banquet" i et smukt festlokale, hvor vi havde en quiz, god buffet og dansede, så længe vi kunne, før vi faldt i søvn inde på vores kollegieværelse på skolen.

Dag 2 omfattede en dag med spændende foredrag om vilde dyr, alt fra fysiologi og farmakologi, til de mest almindelige problemer og sygdomme. Aftenen indeholdt en typisk sydafrikansk "Spit-braai", og socialisering.

Dag 3 tager vi afsted i de to busser, som fører os til "De Wildt Cheetah and Wildlife Center". Dagen begynder med et meget inspirerende foredrag af Dr. Peter Caldwell på "Captive Management of Predators". Herefter bliver vi inddelt i to grupper, og den første gruppe går ud for at immobilisere en gepard. Under endoskoperingen af geparden bliver det konstateret, at den har mavesår og parasitter. Det udtages prøver, administreres medicin, og vi får alle mulighed for at lytte til hjertet, før geparden kan vende tilbage for at vågne op. Efter en dejlig frokost i strålende solskin, går første gruppe på en guidet tur, mens den anden gruppe bliver involveret i vaccination af wilddogs. Den guidede tur viser os ikke blot geparder, men også honey badger, caracal, og wilddogs. Aftenen indeholdt den berømte "cultural evening", hvor hvert land tager mad og sprut med fra deres eget land. Efter at have smagt ved alle bord er alle glade, og der festes hele natten lang.

Tidligt næste morgen, **dag 4**, sidder vi i bussen på vej til Kruger National Park. Udpå eftermiddagen når vi parken, og allerede på vej til Skukuza Camp, ser vi masser af vilde dyr, der virkelig får os til at føle, at vi er i Sydafrika. Om aften får vi et fantastisk buffet, intro til Kruger parken og de næste dage af Dr. Hofmeyer, og der vil utvivlsomt være meget interessante dage. Tidligt næste morgen (og jeg mener tidligt), **dag 5**, står vi op til for at opleve "open vehicle game drive", først i mørket, og derefter se hvordan solen langsomt stiger, mens vi ser på vilde dyr. Efter turen, og frokost, er det tid til interessante foredrag. Aftenen indeholdt endnu en game drive med udsigt til både store og små dyr, stor buffet og socialisering omkring den åbne ild.

Tidligt næste morgen, **dag 6**, er det tid til næsehorns immobilisering!

Vi er opdelt i fire grupper, der med stor spænding tager afsted i åbne busser. I løbet af dagen, immobiliserer vi de fire næsehorn, hvoraf to er solgt, og to skal sælges. Med stor spænding, tager vi til den sydlige del af parken til den første immobilisering. Når det drejer sig om vilde dyr, ved vi ikke præcis, hvor næsehornet er, men vi følger anvisninger fra helikopteren, der er på udkig efter det første næsehorn. Når det er til stede, ser vi fra bussen at helikopteren er over

det udvalgte næsehorn, som skal immobiliseres. Vi får hurtig information om, hvad der vil ske, før vi på lidt afstand kan iagttage næsehornet, der bliver mere og mere træt. Første gruppe har prioriteret adgang til det første næsehorn, mens resten af os kan se på afstand. Når den første næsehorn er sikkert i dens "transport cage", kører vi videre til næste immobilisering. Næsehorn nr 2 immobiliseres mere snåring terræn, så vi virkelig føler, at det er helt ude i naturen, når vi kan hjælpe til med at tage blodprøver, puls, biopsier, faeces prøver, og hjælpe næsehornet tilbage til dess "transport cage". Dagen fortsætter med yderligere to fantastiske immobiliseringer. Lidt slidt, men fantastisk glade, er vi tilbage til vores camp, for at hvile lidt, før endnu en anden fantastisk game drive, buffet og hyggetid omkring den åbne ild.

Den næste morgen, **dag 7**, starter lige så tidligt, hvor vi kommer til at immobilisere en elefant.

Immobilisering af en elefant

Piloten gør et fantastisk stykke arbejde, så vi kan følge alt fra darting til elefanten ligger ned. Efterfølgende får alle en chance for at komme i kontakt med elefanten. En utrolig oplevelse at være i nærheden af et så stort dyr! Og dyrlægerne fra Kruger er fantastiske, med deres tålmodighed, vilje til at besvare spørgsmål, og at de er så rolige, selv om det er omkring 80 veterinær studerende omkring dyret! Efter immobiliseringen går vi til de såkaldte "Bomas", for at gennemgå transport bure, og andre værktøjer, der er nødvendige for

"game capturing". Aftenen indeholdt endnu en fantastisk game drive, buffet og hygge. Næste morgen, **dag 8**, pakker vi de to busser for at rejse sydpå til Cape Vidal. Efter et par mindre problemer med vores bus ankommer vi tidligt på aftenen til en utrolig smukt sted, der skal være vores campingplads de næste par dage. Beliggende lige ved havet, kunne det ikke være bedre.

Dag 9, kommer vi til at opleve endnu en game drive, denne gang i Hluhluwe, som har en fantastisk udsigt. Vi hører et foredrag, før vi kan få oplysninger og forsøge at skyde dartguns. Om aftenen har vi "wine tasting evening", hvor vi kan prøvesmage forskellige vine fra Sydafrika. Natten ender på stranden under den stjerneklare himmel, med dejlige mennesker!

Dag 10 undersøgte vi vådområderne i St. Lucia, før vi får lidt fritid til souvenir shopping. Efter frokost fik vi opleve "cruise on the River" og observere både krokodiller og flodheste. Aftenen bliver brugt på stranden.

Dag 11, forlader vi dette fantastiske sted, og er på vej til Durban og se Ushaka Marine World, en dag med foredrag, en tur bag kulisserne og delfin show. Aftenen tilbringes på et hotel, hvor badekarret og bruseren blev udnyttet til max.

Dag 12, fortsætter vi videre til Golden Gate, med et stop med hajdissektion. Golden Gate, med en meget anderledes landskab end det, vi har oplevet før, er utrolig smuk. Vi spiser aftensmad og hører et andet foredrag, når vi kommer til vores camp site.

Den næste morgen, **dag 13**, tager vi til Lions Rock, for at opleve sterilisering og kastration af løver! Også en tysk og en sydafrikansk tv-kanal vil være på plads og filme hele processen. Alle iført vores symco t-shirts starter morgenen med forelæsninger og introduktion til, hvad dagen har at tilbyde. Vi inddeles i to grupper, hvoraf den første gruppe får en

game drive, og efter frokost, opleve operationerne. Dagen var utrolig

spændende. De, der ikke var inkluderet i operationsstuen kunne overvåge operationen på en tv-skærm i et værelse ved siden af.

Dag 14 omfattede et besøg på Basotho Cultural Village, for lidt kultur, og efterfølgende besøg på en "vulture restaurant". Tilbage til vores campingplads, klatrede en stor del af gruppen op på en nærliggende bjerg, for at studere solnedgangen fra toppen. **Dag 15**, pakkede vi busserne for sidste gang for at køre tilbage til veterinær skolen, hvor turen startede. Vores symco-soundtrack gik i bussen, og da bussen stoppede uden for skolen, ville

Auskultation af løve under operationen

ingen forlade bussen. Vi dansede til vores tema sang en sidste gang, inden vi træder ud af bussen og gjorde os klar til den afsluttende banket. Den siste aften var fantastisk og alle var glade og dansede hele natten lang! De fleste mennesker, der kom til at opleve denne fantastiske rejse vil tilbage i nærmeste fremtid, inkluderet mig selv!

Institutionens navn og adresse:

Onderstepoort – The Faculty of Veterinary Science of the University of Pretoria.

SYMCO

Private Bag X 04

Onderstepoort

Pretoria, 0110

Republic of South Africa

symco@op.up.ac.za

Land og sprog: Sydafrika, engelsk

Opholdets længde og tidspunkt: 27th of June to the 12th of July 2009

Indlogeringsmuligheder: Forskelligt på forskellige steder, mest kollegieværelse og sovesale

Budget:

Symco kursusafgift	10794
Flybillet	5842
Forsikring	459
Totalt	17095

Alexandra W. Von knorring,

email: allie@dsr.life.ku.dk

Equine Medicine i Colorado

Af Mette Ernebjerg Almind

Jeg var 2 uger (fra 6. juli 2009) på rotationen Equine Medicine, og det var 7 dage om ugen, da de studerende også har patient-ansvar i weekenderne. Med patient-ansvar menes at man 1-2 gange om dagen skriver ind i journalen og mundtligt fremlægger sin patient med en vurdering af dens tilstand og planer for den, at man tager imod ejere i besøgstiden og fortæller om hvordan det går, og at man har ansvar for samtlige behandlinger, fx kl. 7, kl. 13 og kl. 19 – og så skal man skrive seddel til nattevagten om behandlinger mellem kl. 19 og kl. 7 næste morgen.

Det bevirkede altså at man var på hospitalet mindst 12 timer dagligt! Men der var altid god stemning, rigtig søde og hjælpsomme studerende, sygeplejersker og dyrlæger.

De første dage gik mest med at stille tusindvis af praktiske spørgsmål om hvor ting er, hvordan de lige ville have tingene gjort osv. Men det var fedt pludselig at stå til regnskab for det man laver!

Jeg havde før mit ophold på hestehospitalet bestået kurset "Almen klinisk praksis store husdyr", hvilket jeg varmt vil anbefale at man har gennemført inden et sådant ophold. Jeg har også deltaget i en del aftenvagter på vores eget hospital i Taastrup, hvilket jeg også følte hjalp mig meget derovre, med fx behandling af kolikheste.

Noget af det første jeg lagde mærke til på hospitalet var deres "bio security". De havde fodbad ved alle døre – ikke kun ved ind-/udgang fra staldene eller isolationsstald, men også mellem kontor/opholdsrum og stalden, mellem de forskellige stald-afsnit, medicinrum osv osv. En særlig ting var deres kolik-stald.

Det var en slags isolation, da alle, som skulle i nærheden af en kolikhest skulle bære disse store klodsede støvler uden på sine almindelige støvler og desuden en speciel kittel til dette afsnit plus en plastik-kittel og handsker!

Mike med "the cradle"

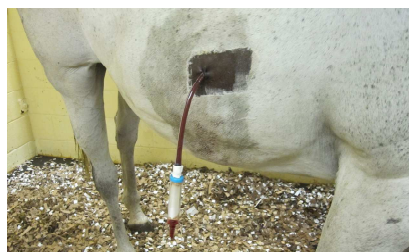

I kolikstalden er væskebehandling utrolig vigtigt, og her havde de denne kreative anordning, kaldet en "cradle", som er lavet af træpinde, sådan at hesten ikke kan stå med hovedet nede, og dermed forhindre væskens indløb, og så den heller ikke kan ødelægge sit kateter. Den blev selvfølgelig kun brugt, når det var nødvendigt. På næste billede er det hesten Mike, der har den på – og han blev så træt af den, at han fik den ødelagt. Det havde de aldrig været ude for før! Den mest spændende patient, som jeg havde ansvar for var nok "Cashanova Dancer", en 15 år gammel skimmel hoppe. Hun kom ind på hospitalet en søndag aften, og kunne næsten ikke trække vejret. De

fandt hurtigt ud af at hun havde meget væske i brysthulen, hvorfra de tappede 57 L!! Jeg var der ikke, for jeg havde ikke vagter – men de amerikanske studerende har obligatoriske vagt-rotationer skemalagte! Jeg overtog hende mandag morgen, og vidste ingenting – jeg havde bare en patient med et

Cashanova Dancer med thorax-dræn

stort dræn ud af brysthulen (se billed) som ellers have det rigtig godt! I løbet af mandag og tirsdag fandt vi så ud af at der drænedes ca. 1 L væske i timen. Men hesten drak også selv meget vand, så var ikke dehydreret! Efter mikroskopi at væsken fandtes umiddelbart ingenting, så et røntgenbillede blev taget. Det gør man åbenbart rutinemæssigt, for de har store (det er jo USA) og kraftige apparater der godt kan sende stråler gennem en tyk hestekrop!

Rektal palpation af Cashanova Dancer inden aflivning

På røntgen fandt man en stor masse, hvorfra der senere på dagen blev taget en ultralyds-guidet biopsi. Biopsien viste melanocytter, så diagnosen var malignt metastaserende melanom. Yderligere havde hun små melanomer på halespidsen og ved anus.

Vi var to studerende, som fik lov at rektalundersøge inden aflivning. Bemærk det klippede område til ultralyd af lungefeltet.

Hoppen skulle aflives, og jeg blev lidt fan af deres boks til aflivning, hvor der er et stort vindue ved hestens hoved, så man kan gøre det man skal, og at hesten ellers er lukket inde, så personer ikke kan komme til skade, når hesten falder. Derfra er der en kran, som transporterer hesten direkte ind til patologi-sektion. Ved sektionen fandt de melanomer udbredt i hele thorax.

Ved aflivninger har de tradition for at lave et hov-aftryk, og klippe lidt pandelok og hale af, som de fletter og sender det hele til ejeren sammen med et kort efter aflivning. De laver også pote-aftryk fra smådyrene. Faktisk en meget sød tradition synes jeg! En anden spændende patient var "Theo". Han var en 3 årig frieser, som ifølge ejer havde været for billig til at det kunne være sandt.

Da de startede træningen opdagede de at han hurtigt blev træt, og han fik konstaterede meget dårlige hjerteklapper i højre side af hjertet (tricuspidal regurgitation). Der var også en spændende historie om at han var opdrættet oppe i en bjergregion, så flytningen til lavere højder kunne have forværret en medfødt hjertefejl. Ejerne ville gerne have doneret ham til hospitalet som under-visningshest, men så kunne de ikke få forsikringen udbetalt, og derfor blev han desværre aflivet.

Da jeg skulle af sted havde jeg regnet med at skulle til Davis, men der var ikke flere pladser. Så begyndte jeg at skrive til andre universiteter i USA, men de var også fyldt op. Jeg havde næsten opgivet, da jeg så en artikel i Kanylen af Malin Jacobson, som havde været i Colorado efteråret før. Da jeg kontaktede dem var der så lige præcis 2 uger tilbage på Equine Medicine, som jeg gerne ville på, så det passede jo perfekt!

Hvis man gerne vil til Colorado State University skal man tage kontakt til Debra Liptak på mail:

Debra.Liptak@colostate.edu

Hun kan også sende en liste over personer man kan kontakte via mail, som lejer værelser ud til studerende i kortere perioder. De fleste af disse er ansatte på universitetet, og nogle af stederne kan man endda låne en cykel i perioden, som gør det rigtig nemt at komme rundt i byen.

Undervisningshospitalet ligger i byen Fort Collins, som er fyldt med unge mennesker, da det er den største universitetsby i Colorado.

Hvis du skulle være interesseret er du meget velkommen til at sende mig en mail, hvis du har spørgsmål eller andet jeg kan hjælpe med!

Jeg fik hurtigt et værelse i et hus, med andre europæiske veterinærstuderende, og vi 5 piger hyggede os rigtig meget i de to uger jeg var der. Vi arrangerede vandreture, badetur, shoppetur m.v. og vi sluttede også mit ophold af med en "girls night out"!

Efter mit ophold i Colorado, rejste jeg rundt USA på "roadtrip" sammen med min kæreste i 3 følgende uger – dette er ikke medregnet i budgettet.

Theo og jeg på staldgangen, en rigtig sød 3 års frieser med en kraftig hjertemislyd på højre side.

Sted:

Colorado State University
Veterinary Teaching Hospital: Equine Medicine
300 W Drake Rd
Fort Collins
CO, United States
Tlf: 001 (970) 297-4471

Vejledende budget:

Flybillet tur/retur	7450 kr
Bolig (10\$ pr. dag)	1100 kr
VMF-legat	Ikke modtaget
VMR-rejselegat	Hermed søgt

Indsendt af:

Mette Ernebjerg Almind, årgang 2005
email: etna@dsr.life.ku.dk

Blandt bændelorm, blodprøver og bønner

Af Maria Josefine Reimann og Lone Kappelgaard

Da tiden nærmede sig for specialeskrivning forårsemesteret 2009, gik vi i gang med at undersøge mulighederne for at foretage feltarbejde i Sydamerika for at kunne kombinere rejselyst og faglighed. Vi forsøgte i lang tid uden held at få en aftale i stand ved at forhøre os på forskellige institutter. Det lykkedes og gik stærkt, da vi fik kontakt til Niels Chr. Kyvsgaard, der via DANIDA projekter har kontakt til Latinamerikanske dyrlæger. Han undersøgte, hvad der var behov for at få undersøgt i det mellemamerikanske land Nicaragua. Det blev planlagt, at vi i samarbejde med lokale veterinærer og sundhedsministeriet i Nicaragua skulle undersøge deres nuværende ELISA protokol til diagnosticering af cysticerkose hos svin og at estimere prævalensen af cysticerkose hos svin i et område af Nicaragua. Cysticerkose er et stort sundhedsproblem i de fleste udviklingslande. Infektionen skyldes bændelormen *Taenia solium*, og der sker smitte mellem svin og mennesker ved primitive sanitære forhold og løstgående svin.

Vi ankom og blev hentet i lufthavnen af den lokale dyrlæge Luz. Så var det ellers med at få mobiliseret alt vores spanske, for allerede tidligt næste morgen blev vi kastet ud i arbejdet. Vi havde den første uge udgangspunkt i landsbyen El Sauce, hvor vi boede i et teamhus stillet til rådighed af et i gangværende DANIDA projekt. Vi boede og samarbejdede med en gruppe veterinærstuderende fra det nicaraguanske universitet UNAN samt dyrlæger og agronomer. Sammen tog vi ud i alle distrikter i landsdelen for at opsamle blodprøver fra svin. Vi gik i stegende hede i små grupper fra hus til hus og bad om lov til at undersøge deres svin. Ud over at opsamle blodprøver, undersøgte vi svinenes tunger for cyster ved at

stikke en kæp på tværs i munden på dem og hive tungen ud og palpere den. Vi var heldige ikke at miste nogen fingre mellem de store spidse tænder, når vi kæmpede med især de store svin. Om aftenen centrifugerede vi prøverne og forsøgte at holde orden i nummerering osv. og puttede dem i fryseren, der virkede ind imellem, når strømmen ikke var gået.

Det var en super spændende uge, hvor vi kom langt langt ud på landet i isolerede afkroge siddende bag i pick-up'en sammen med de lokale studerende. Vi fik set og oplevet livet på landet og mødte og snakkede med mange interessante mennesker.

Derefter var vi to uger i den større by León, hvor vi var privat indkvarteret hos en virkelig sød familie. Vi

Kampen ved blodprøveudtagningen

Slagter på natarbejde

var ti nætter fra kl. 1-5 på natarbejde med studerende og dyrlæger fra UNAN på det lokale slagteri. Her tog vi prøver fra alle grise, når de blev afblødt ved slagtning. Herefter blev slagtekroppene skåret op og til sidst undersøgt af kødkontrollanten. Hvis et svin havde cyster, blev kødet kasseret, og vi afmærkede den tilsvarende blodprøve, så den kunne bruges som positiv kontrolprøve i vores ELISA undersøgelse. Det er ikke slagtning for småbørn og dyreglade sjæle. Bedøvelsen sker med et jernrør, som de slog grisen i hovedet med til den lå passende stille

til at få halsen skåret over. Nogle grise fik rigtig mange slag, før de faldt om. Eneste hjælpemidler i slagteprocessen var jernstangen, reb og knive, så det var virkelig fysisk hårdt arbejde slagteriarbejderne foretog. En stor kontrast, når man kommer lige fra kødkontrolskursus og har set Roskilde slagteri, som endda er gammeldags.

Sidste station var sundhedsministeriets (MINSAs) laboratorium i hovedstaden Managua. Her skulle ELISA analysen af serumprøverne foregå. Vi lejede værelser i nærheden i et område, hvor der både boede familier og andre studerende. Arbejdet foregik med vekslende effektivitet. Der blev sat en erfaren mand af til at hjælpe os gennem hele processen, hvilket virkelig var flot. Det var dog også nødvendigt, da vi ikke havde erfaring med ELISA, og vi havde mange spørgsmål og usikkerheder. Vi mødte på intet tidspunkt bebrejdelser for vores evindelige spørgsmål og til tider utilstrækkelige spanske. Det var sjovt at være en del af laboratoriepersonalet den måned. Arbejdet foregår generelt laid-back, så der var tid til snak. Direktøren for laboratoriet var ofte inde over vores projekt, og var meget opsat på internationalt samarbejde.

Vi forsøger os ud i laboratorie-arbejdets kunst

En stor udfordring var at stå mellem de ansvarlige på MINSA og vores vejleder og forsøge at fornemme, hvor meget vi havde at sige, hvor meget vores vejleder bestemte, og hvad MINSA var interesseret i og havde mulighed for at få undersøgt. Derudover er det altid en udfordring at arbejde på et fremmedsprog, især når det angår en specialeproces, hvor man er afhængig af at forstå helt nøjagtigt, hvad der bliver sagt og selv at blive forstået korrekt. Resultatet af vores studie blev, at de antigener, som MINSA i øjeblikket benytter til at diagnosticere cysticerkose ikke er gode nok, og det bliver som følge af det i øjeblikket undersøgt, om der kan findes bedre metoder.

Ind imellem arbejdet, blev der også tid til at tage på nogle ture som turister, så vi ikke kun fik set svin og bændelorm men også slanger, aber, krokodiller, vaskebjørne, papegøjer osv.

Opholdet foregik i marts og april 2009, og det var to virkelig spændende og horisontudvidende måneder. Spændende at være en del af et ulandsprojekt og at arbejde og bo sammen med studerende og uddannede veterinærer i en helt anden kultur. Vi blev virkelig taget godt imod overalt. Derudover oplevede, så og smagte vi hverdagslivet og -maden, hvilket vi ikke ville have oplevet, hvis vi havde været på en normal rejse. Og så var det rart at være af sted med det formål at hjælpe landet og befolkningen.

Vi vil virkelig anbefale, at andre overvejer muligheden for at skrive speciale i udlandet – det giver nogle super oplevelser og er en fantastisk afveksling i den lange specialeproces.

Maria Josefine Reimann
mreimann@dsr.life.ku.dk

og Lone Kappelgaard
lonekap@dsr.life.ku.dk

Lektor på institut for veterinær sygdomsbiologi, KU LIFE
Niels Chr. Kyvsgaard
nck@life.ku.dk

Veterinær i El Sauce
Luz Adilia Luna
luzadilialuna@gmail.com

Direktør for MINSA, Managua

Alberto Montoya parasitologia@minsa.gob.ni

Budget pr person i kr:

Vaccinationer	3000	
Flybillet		8000
Forsikring		2000
Kost		3000
Logi		4000
Lokal transport		1000
Øvrige udgifter ifb. med arb.	1000	
I alt		22.000

Legater modtaget i kr:

Stiftelsen Løvstrupgaard	4000
Oticon fondet	5000
Fællesforeningen af Jyske landboforeninger	7500
<u>I alt</u>	<u>16.500</u>

Maria har desuden modtaget penge Krista og Viggo Petersens Mindefond, og har ikke haft behov for legat fra VMR.

Et externship på Washington State University

Af Anette Valeur Axelsen

I foråret 2009 begyndte tankerne at melde sig om, hvad jeg skulle bruge min sidste sommer som dyrlægestuderende på. Jeg vidste med mig selv, at ferien skulle bruges på noget studierelevant, men samtidig sagde min indre rejselyst, at ferien skulle byde på en større oplevelse. Derfor bestemte jeg mig for, at jeg skulle over og opleve det store USA, som jeg har hørt så meget om! Dette skulle vise sig at være en af mine bedre idéer, og jeg kan kun varmt anbefale alle jer, som læser dette, at tage afsted til Washington State University (WSU), det er det hele værd!

I slutningen af marts skrev jeg en mail til Dr. Erik Stauber. Han er dyrlægen, som er ansvarlig for de udvekslingsstuderende på WSU. Han sendte en mail retur med alle de oplysninger, jeg havde brug for, inkl. et ansøgningsskema og et biographical data sheet. Ansøgningen til Dr. Stauber skal bestå af følgende: et udfyldt ansøgningsskema med en prioriteret liste over de rotationer man ønsker, et udfyldt biographical data sheet, et "letter of intent" indeholdende bl.a. CV, samt tre anbefalinger, hvoraf mindst én skal være fra en underviser på LIFE.

Der er forskellige rotationer, man kan vælge imellem, både medicin og kirurgi indenfor produktionsdyr, heste, smådyr og exotics. Man kan også vælge mere specifikke områder, som f.eks. radiologi, reproduktion, cardiologi, neurologi, oncologi, anæstesi eller ICU. Stort set alle udvekslingsstuderende får de rotationer de ønsker, og det er også muligt at ændre på det efter man er ankommet til WSU, hvis man som mig bliver inspireret af, hvad de amerikanske studerende fortæller om rotationerne. Mit ophold på WSU varede 4 uger, så det var svært at vælge, hvilke rotationer jeg ønskede at følge. Det skal lige nævnes, at man kan få op til 12 ugers gratis undervisning på WSU.

Efter man har fået en bekræftelse på ens ophold, er det bare med at få bestilt flybilletten til Seattle, så man kan få den så billigt som mulig. WSU ligger i byen Pullman, som er en køretur på 5 timer i bil øst fra Seattle (lige ved grænsen til Idaho). Det er muligt at tage bussen, men det skulle tage 10 timer (har jeg hørt). Den letteste mulighed, som sikkert også er den dyreste, er at flyve til Spokane (en større by ca. 1 times kørsel fra Pullman) eller at flyve direkte til Pullman, hvilket jeg valgte at gøre.

Boxeren Zackery med meningitis havde headtilt, headturn og gik i små cirkler til højre.

I januar 2009 blev indrejsekravene for USA ændret. Man kan nu opholde sig i landet i op til 90 dage uden et visum, hvis opholdet omfatter turistrejser, forretningsrejser eller transit. Det er derfor vigtigt, at når man ankommer til USA, og bliver spurgt om ens ophold, at pointere, at man deltager i et externship på et undervisningshospital, og at man ikke skal følge kurser og tage eksamener (for så skal man have et student visa, hvilket er dyrt og noget mere besværligt at få). Efter de nye regler skal man foretage en ESTA registrering på nettet senest 72 timer før indreisen. Uden dette såkaldte Visa Waiver får

man ikke lov til at rejse ind i USA. (læs mere på Udenrigsministeriets hjemmeside) Beklager de specifikke oplysninger, men jeg brugte selv en del tid på at finde ud af netop disse ting.

Dr. Erik Stauber er meget behjælpelig med at finde et sted, man kan bo. Inden jeg havde fået godkendt mit externship, havde han allerede sat mig i kontakt med en amerikansk dyrlægestuderende, som havde et værelse til leje henover sommeren. Hun var selv på sit sidste år af studiet, og skulle derfor have rotationer på hospitalet hele sommeren. Jeg synes, det var en stor fordel at bo hos en studerende, da det for mig betød, at jeg dumpede lige ned i en stor omgangskreds fra starten, og med det samme blev en del af de amerikanske studerende, således at jeg hurtigt fik et stort netværk både på hospitalet og i fritiden. I Pullman er det samtidig en god idé at bo tæt på campus, så man kan gå eller, hvis der er

mulighed for det, at låne en cykel. Der er nemlig ikke rigtig nogen busser, og det er besværligt at skulle være afhængig af at blive kørt frem og tilbage på de noget skæve tidspunkter, man opholder sig på hospitalet.

Jeg håber, at disse oplysninger kan være en hjælp til jer, som overvejer at søge til WSU.

Mit ophold varede fire uger. Jeg havde to ugers Intern Medicin og to ugers Cardiologi, derudover tog jeg frivilligt aftenvagter i ICU'en, for på den måde at få lidt ekstra, og de var kun glade for, at der dukkede ekstra hænder op til at hjælpe i de nogle gange travle vagter.

På Intern Medicin tilser man de medicinsk indlagte patienter, henviste patienter, som kommer for at få en større udredning, samt de akutte patienter, der kommer i løbet af dagen. Intern Medicin har således et bredt spektrum af forskellige typer patienter. Vi tilså derfor alt muligt, både hunde med kronisk diarré eller akut pankreatitis og katte med dyspnø eller akutte kramper. Indimellem kom der også de lidt mere specielle patienter, f.eks. en bjørnehund, som havde mistet stemmen eller en hund, som skulle undersøges og overvåges for slangebider. Intern Medicin er en spændende rotation, hvor man kommer igennem rigtig mange forskellige symptomer og diagnoser på tværs af organsystemerne, man får træning i udredning og diagnosticering af sygdomme, samt indblik i valg af terapi.

En typisk dag på intern medicin starter kl. 7.00 om morgenen, tidligere hvis man har flere indlagte patienter. Man skal inden kl. 8.00 have SOAP'et og behandlet sine patienter. Derefter er der stuegang, hvor vi samles og gennemgår forskellige emner eller cases. Disse stuegange er MEGET lærerige! Det skal lige siges, at de amerikanske studerende er super dygtige og meget skarpe. Gang på gang beder dyrlægen dem nævne samtlige differential diagnoser på en sygdom eller samtlige bivirkninger på et præparat, og straks flyver korrekte forslag gennem luften, så man bliver helt forpustet, da ens egen hjerne kun er nået til det første forslag. Dette skal man ikke lade sig skræmme af, men bare springe ud i det, de kræver ikke det samme af dig, som de gør af de amerikanske studerende, som udvekslings-studerende sætter man selv niveauet, men det er jo også sjovt at blive udfordret! Kl. 9.30 begynder dagens

første patienter at dukke op. Disse bliver fordelt blandt de studerende, og ligesom herhjemme står man for den kliniske undersøgelse, hvorefter man fremlægger patienten for en dyrlæge og kommer med sit forslag til en videre plan. Samtidig fortsætter man med udredningen af de indlagte patienter, hvis der f.eks. er kommet svar på gårsdagens prøver eller der kræves yderligere diagnostik. I Intern Medicin anvendte vi samme diagnostiske midler, som på LIFE, f.eks. blodprøver, FNAsp, røntgen, fluroskepi (gastrogram el. eosphagram), endoskopi, ultralydsscanning, CT og MRI. I løbet af dagen kan der komme akutte patienter, som kræver intensiv behandling. Man har også selv ansvaret for at kontakte ejerne. Nogle dage samles man til stuegang sidst på dagen, men ofte er der travlt indtil kl. 17, hvor aftenholdet tager over. Herefter skal der skrives journaler, og kl. 18 skal man igen SOAP'pe og behandle de indlagte patienter. Ofte er de amerikanske studerende først færdige kl. 20.

Hunden Ben kom akut ind i aftenvagten med immunmedieret trombocytopeni

Da jeg havde Cardiologi, var jeg nok lidt heldig med patienterne. I de to uger havde vi både mange cardio-patienter, og de havde samtidig forskellige hjertelidelser, så jeg kom godt omkring inden for dette område. Jeg var bl.a. med til at diagnosticere HCM (hypertrofisk cardiomyopati), DCM (dilateret cardiomyopati), PDA (persisterende ductus arteriosus), VSD (ventrikulær septum defekt), SAS (subaortalstenose), mitralklapinsufficiens, atrial fibrillation, 2. og 3. grads AV-blok, aflæse pacemakere, påsætter en Holter-måler og overvære genoplivning af patienter, som gik i hjertestop. Jeg lærte utrolig meget i disse uger. Udover at modtage patienter, havde vi nogle gode stuegange og gode teoretisk

indslag, og samtidig fik vi praktiske cases, som f.eks. at lytte til mislyde fra tidligere patienter. Man lærer at tage et EKG, og derefter analysere det.

Man lærer at bedømme røntgenbilleder af patienter med hjerte- og lungelidelse. Man får god træning i at tage blodprøver og måle blodtryk. Man bliver bedre til at se på echocardiogrammer og ikke mindst får man god træning i at auskultere hjertet og diagnosticere mislyde.

Ud fra denne viden om hvilken type mislyde man hører, lærer man at opsætte en liste differential diagnoser, som så langsomt kan reduceres vha. blodtryk, EKG, røntgen og Echo. Man bliver også mere fortrolig med den medicinske behandling af hjerte- og lungelidelser, og endeligt er der mulighed for at overvære hjerteoperationer, f.eks. overværede jeg en pacemaker operation. Nogle dage kunne det godt gå lidt hektisk for sig, f.eks. var vi en dag på vej ned i røntgen med en labrador, som pludselig drattede om og fik et "anfald", I ville blive

Cardiologi i gang med patienten Bacchus, måling af blodtryk, EKG og aflæsning af pacemaker.

overrasket, hvis I så hvor hurtigt vores cardio-team kom løbende med bære, EKG-måler mm.! Det var spændende at se en af cardiologerne holde hovedet koldt, mens han en fredag eftermiddag indenfor 2½ timer måtte forsøge genoplivning på fire dyr og kun redde ét...

Mit generelle indtryk af WSU er, at både studerende og ansatte er utrolig venlige og hjælpsomme. Jeg blev taget godt imod overalt på hospitalet og følte mig efter få dage, som en del af "teamet", ikke kun på mine rotationer, men også når jeg kom forbi laboratoriet for at hente prøvesvar, gik i radiologi for at modtage svar på røntgenbilleder eller blot var i receptionen for at hente en journal.

Fagligt var det hele turen værd! Det var spændende at se, hvordan et udenlandsk undervisningshospital fungerer, og jeg har fået en masse praktisk og teoretisk viden med hjem, samt nogle super gode oplevelser! Så jeg kan kun varmt anbefale jer at tage af sted!

Budget:

Flybillet	6.700 kr.
Logi	1.600 kr.
Kost	1.500 kr.
Bøger	350 kr.
Andet forbrug, cirka	4.500 kr.
Total:	14.650 kr.

Der vil derudover også være udgifter til en rejseforsikring, hvilket jeg i forvejen havde. På WSU er vaccination mod rabies valgfrit, derfor fravalgte jeg dette, da jeg i forvejen skulle vaccineres af andre grunde.

Legater: Jeg har ikke modtaget nogen legater.

Kontaktoplysninger til WSU:

Kontaktperson: Dr. Erik Stauber, email: ehs@vetmed.wsu.edu

Adresse: Department of Veterinary Clinical Sciences
Washington State University
Pullman, Washington 99164-6210, USA

Ansøger:

Anette Valeur Axelsen

Email: annea@dsr.life.ku.dk

Årgang: 2004

